

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 22

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

23 ianuarie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 022/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 022/02 Cauza C-497/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 16 septembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Juraj Sokáč 2

2017/C 022/03 Cauza C-499/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2016 – AZ, Minister Finansów 2

2017/C 022/04 Cauza C-500/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2016 – Caterpillar Financial Services sp. z o.o., Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie 3

2017/C 022/05 Cauza C-509/16 P: Recurs introdus la 26 septembrie 2016 de Francisco Javier Rosa Rodriguez împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 20 iulie 2016 în cauza T-358/16, Rosa Rodriguez/Consejería de Educación de la Junta de Andalucía 3

RO

2017/C 022/06	Cauza C-517/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Polonia) la 4 octombrie 2016 – Stefan Czerwiński/Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku . . .	4
2017/C 022/07	Cauza C-523/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 12 octombrie 2016 – MA.T.I. SUD SpA/Società Centostazioni SpA	4
2017/C 022/08	Cauza C-533/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovenia) la 20 octombrie 2016 – Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	5
2017/C 022/09	Cauza C-534/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovenia) la 20 octombrie 2016 – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s.r.o.	6
2017/C 022/10	Cauza C-536/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 24 octombrie 2016 – DUEMMESGR SpA/Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)	7
2017/C 022/11	Cauza C-537/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 24 octombrie 2016 – Garlsson Real Estate SA, în lichidare și alții/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	7
2017/C 022/12	Cauza C-546/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Spania) la 28 octombrie 2016 – Montte S.L./Musikene	8
2017/C 022/13	Cauza C-547/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 28 octombrie 2016 – Gasorba S.L., Josefa Rico Gil și Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.	9
2017/C 022/14	Cauza C-552/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 2 noiembrie 2016 – „WIND INNOVATION 1” EOOD, societate în lichidare/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia	9
2017/C 022/15	Cauza C-553/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 2 noiembrie 2016 – „TTL” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia	10
2017/C 022/16	Cauza C-557/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 4 noiembrie 2016 – Astellas Pharma GmbH	11
2017/C 022/17	Cauza C-560/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 4 noiembrie 2016 – Michael Dédouch și alții/E.ON Czech Holding AG	12
2017/C 022/18	Cauza C-561/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 noiembrie 2016 – Saras Energía S.A./Administración del Estado	12

2017/C 022/19	Cauza C-565/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Eirinodikeio Lerou (Grecia) la 9 noiembrie 2016 – Alessandro Saponaro și Kalliopi-Chloi Xylina	13
2017/C 022/20	Cauza C-567/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 10 noiembrie 2016 – Merck Sharp/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	14
2017/C 022/21	Cauza C-568/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Nürtingen (Germania) la 10 septembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Faiz Rasool	15
2017/C 022/22	Cauza C-573/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 14 noiembrie 2016 – Air Berlin plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	16
2017/C 022/23	Cauza C-575/16: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Cehă . . .	17
2017/C 022/24	Cauza C-578/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 17 noiembrie 2016 – C. K., H. F. și minorul A. S./Republica Slovenia	17

Tribunalul

2017/C 022/25	Cauza T-279/11: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia („Răspundere extracontractuală — Agricultură — Zahăr — Măsuri excepționale — Aprovizionarea pieței Uniunii — Campania de comercializare 2010/2011 — Normă de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor — Încălcare suficient de gravă — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Principiul nediscriminării — Proportionalitate — Încredere legitimă — Obligația de diligență și principiul bunei administrări”)	19
2017/C 022/26	Cauza T-103/12: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia [„Răspundere extracontractuală — Agricultură — Zahăr — Măsuri excepționale — Aprovizionarea pieței Uniunii — Anul de comercializare 2011/2012 — Normă de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor — Încălcare suficient de gravă — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Principiul nediscriminării — Proportionalitate — Securitate juridică — Încredere legitimă — Obligația de diligență și principiul bunei administrări”]	20
2017/C 022/27	Cauza T-65/14: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Bank Refah Kargaran/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului — Înghețarea fondurilor — Nouă includere în listă a numelui reclamantei după anularea de către Tribunal a includerii inițiale — Eroare de drept — Eroare de fapt — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proportionalitate”)	21
2017/C 022/28	Cauza T-89/14: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Export Development Bank of Iran/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva Iranului — Înghețarea fondurilor — Nouă includere a numelui reclamantei după anularea de către Tribunal a includerii inițiale — Eroare de drept — Eroare de fapt — Obligația de motivare — Drepturi de apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proportionalitate — Egalitate de tratament”)	22

2017/C 022/29	Cauza T-720/14: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Rotenberg/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei — Înghețarea fondurilor — Restricții în materie de admitere pe teritoriile statelor membre — Persoană fizică ce acordă sprijin în mod activ sau pune în aplicare acțiuni care subminează sau amenință Ucraina — Persoană fizică ce obține beneficii de pe urma acțiunilor factorilor de decizie ruși responsabili de anexarea Crimeei — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Erori vădite de apreciere — Drept de proprietate — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Dreptul la respectarea vieții private — Proportionalitate”)	23
2017/C 022/30	Cauza T-217/15: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO – Residencial Palladium (PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca figurativă a Uniunii Europene PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA — Denumirea comercială națională anterioară GRAND HOTEL PALLADIUM — Motiv relativ de refuz — Utilizarea în comerț a unui semn cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	24
2017/C 022/31	Cauza T-270/15: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – ANKO/REA („Clauză compromisorie — Convenție de subvenție încheiată în cadrul celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Proiect ESS — Conformitate cu stipulațiile contractuale a suspendării plăților față de reclamantă și a condițiilor de încetare a respectivei suspendări a plăților — Dobânzi de întârziere”)	24
2017/C 022/32	Cauza T-458/15: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Automobile Club di Brescia/EUIPO – Rebel Media (e-miglia) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative e-miglia — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare MILLE MIGLIA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	25
2017/C 022/33	Cauza T-532/15 P: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2016 – Z/Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport de evaluare — Imparțialitatea Tribunalului Funcției Publice — Cerere de recuzare a membrilor completului — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă”)	26
2017/C 022/34	Cauza T-545/15: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – Pi-Design/EUIPO – Société des produits Nestlé (PRESSO) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională — Cerere de extindere teritorială a protecției — Marca verbală PRESSO — Marca națională verbală anterioară PRESSO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2017/C 022/35	Cauza T-561/15: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2016 – Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO (UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR — Marca Uniunii Europene verbale anterioare UNIRIOJA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	27

2017/C 022/36	Cauza T-578/15: Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – Azur Space Solar Power/EUIPO (Reprezentarea unor linii și a unor cărămizi albe pe fond negru) [„Marca Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă care reprezintă linii și cărămizi albe pe fond negru — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	28
2017/C 022/37	Cauza T-614/15: Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – Azur Space Solar Power/EUIPO (Reprezentare a unor linii și casete negre) [„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă care reprezintă linii și casete negre — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	28
2017/C 022/38	Cauza T-617/15: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – Chic Investments/EUIPO (eSMOKING WORLD) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative eSMOKING WORLD — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare”]	29
2017/C 022/39	Cauza T-635/15: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2016 – Tuum/EUIPO – Thun (TUUM) [„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TUUM — Marca națională figurativă anterioară THUN — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	29
2017/C 022/40	Cauza T-703/15: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2016 – Groupe Go Sport/EUIPO – Design Go (GO SPORT) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale GO SPORT — Mărci naționale verbale anterioare GO — Refuz parțial de înregistrare de către divizia de opoziție — Tardivitatea depunerii memoriului prin care se expun motivele acțiunii — Inadmisibilitatea acțiunii formulate în fața camerei de recurs — Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 49 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”] . . .	30
2017/C 022/41	Cauza T-735/15: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2016 – The Art Company B & S/EUIPO – Manifatture Daddato și Laurora (SHOP ART) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative SHOP ART — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară art — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	31
2017/C 022/42	Cauza T-775/15: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2016 – EK/servicegroup/EUIPO (FERLI) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene FERLI — Cerință de claritate — Articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul la apărare — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009”]	31
2017/C 022/43	Cauza T-2/16: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – K&K Group/EUIPO – Pret A Manger (Europe) (Pret A Diner) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă Pret A Diner — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară PRET A MANGER — Marca națională verbală anterioară PRET — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]	32

2017/C 022/44	Cauza T-355/14: Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2016 – STC/Comisia („Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale de trigenerare dotate cu o turbină cu gaz și mentenanța conexă — Respingerea ofertei unui ofertant — Retragerea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)	33
2017/C 022/45	Cauza T-383/14: Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2016 – Europower/Comisia („Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale de trigenerare dotate cu o turbină de gaz și mentenanța conexă — Respingerea ofertei unui ofertant — Retragerea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)	33
2017/C 022/46	Cauza T-598/15: Ordonanța Tribunalului din 25 noiembrie 2016 – Stichting Accolade/Comisia [Ajutoare de stat — Vânzarea anumitor terenuri la prețuri pretins mai mici decât prețul pieței — Plângerea unui terț în fața Comisiei — Decizie prin care se constată că măsura în litigiu nu constituie un ajutor — Procedura fazei preliminare de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, al articolului 10 alineatul (1), al articolului 13 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 privind un ajutor individual pretins ilegal — Acțiune în anulare a unui terț — Admisibilitate — Calitatea procesuală activă — Acțiune prin care se urmărește protecția drepturilor procedurale — Acțiune prin care se repune în discuție temeinicia măsurii în litigiu — Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale — Inadmisibilitate]	34
2017/C 022/47	Cauza T-128/16: Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2016 – SureID/EUIPO (SUREID) [„Marcă a Uniunii — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SUREID — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	35
2017/C 022/48	Cauza T-147/16: Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2016 – Italia/Comisia („Neexecutarea unei hotărâri a Curții prin care s-a constatat o neîndeplinire a obligațiilor de către un stat membru — Penalitate cu titlu cominatoriu — Decizie de stabilire a cuantumului penalității cu titlu cominatoriu — Nepronunțare asupra fondului”)	35
2017/C 022/49	Cauza T-225/16: Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2016 – Matratzen Concord/EUIPO (Ganz schön ausgeschlafen) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene Ganz schön ausgeschlafen — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (l) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]	36
2017/C 022/50	Cauza T-512/16: Ordonanța Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – ED/EUIPO („Funcție publică — Agent temporar — Muncă la distanță — Cerere de prelungire — Refuz — Cale de atac — Recunoaștere ulterioară a invalidității — Nepronunțare asupra fondului”)	36
2017/C 022/51	Cauza T-520/16: Ordonanța Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – ED/EUIPO („Funcție publică — Agent temporar — Muncă la distanță — Cerere de prelungire — Refuz — Cale de atac — Acordarea subsecventă a invalidității — Nepronunțare asupra fondului”)	37
2017/C 022/52	Cauza T-690/16: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2016 – Enrico Colombo și Giacomo Corinti/Comisia	37
2017/C 022/53	Cauza T-748/16: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2016 – QH/Parlamentul	38

2017/C 022/54	Cauza T-783/16: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Government of Gibraltar/Comisia	39
2017/C 022/55	Cauza T-787/16: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – QD/EUIPO	40
2017/C 022/56	Cauza T-792/16: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – N & C Franchise/EUIPO – Eschenbach Optik (ojo sunglasses)	41
2017/C 022/57	Cauza T-793/16: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Cutii)	41
2017/C 022/58	Cauza T-794/16: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Ambalaje pentru cornete de înghețată)	42
2017/C 022/59	Cauza T-799/16: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2016 – Xiaomi/EUIPO – Dudingens Develops (MI)	43
2017/C 022/60	Cauza T-800/16: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2016 – Mayekawa Europe/Comisia	44
2017/C 022/61	Cauza T-802/16: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2016 – Endoceutics/EUIPO – Merck KGaA (FEMIBION)	45
2017/C 022/62	Cauza T-803/16: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2016 – Glaxo Group/EUIPO – Celon Pharma (SALMEX)	46
2017/C 022/63	Cauza T-804/16: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2016 – LG Electronics/EUIPO (Dual Edge)	46
2017/C 022/64	Cauza T-805/16: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2016 – IPPT PAN/Comisia și REA	47
2017/C 022/65	Cauza T-807/16: Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2016 – MIP Metro/EUIPO – Afnor (N & NF TRADING)	48
2017/C 022/66	Cauza T-810/16: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline)	49
2017/C 022/67	Cauza T-817/16: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Vans/EUIPO – Deichmann (V)	49
2017/C 022/68	Cauza T-822/16: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Kik Textilien und Non Food/EUIPO – FF Group Romania (_kix)	50
2017/C 022/69	Cauza T-824/16: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Kiosked Oy/EUIPO – VRT, NV van Publiek Recht (k)	51
2017/C 022/70	Cauza T-825/16: Acțiune introdusă la 24 noiembrie 2016 – Republica Cipru/EUIPO – POCF (Pallas Halloumi)	52

2017/C 022/71	Cauza T-826/16: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Casasnovas Bernad/Comisia	52
2017/C 022/72	Cauza T-827/16: Acțiune introdusă la 24 noiembrie 2016 – QB/BCE	53
2017/C 022/73	Cauza T-828/16: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2016 – CRDO Torta del Casar/EUIPO – CRDOP „Queso de la Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)	54
2017/C 022/74	Cauza T-829/16: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2016 – Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/Parlamentul	55
2017/C 022/75	Cauza T-830/16: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2016 – Monolith Frost GmbH/EUIPO – Dovgan (PLOMBIR)	56
2017/C 022/76	Cauza T-831/16: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld (ZOOM)	57
2017/C 022/77	Cauza T-847/16: Acțiune introdusă la 2 decembrie 2016 – Cipru/EUIPO – POCF (COWBOYS HALLOUMI)	57
2017/C 022/78	Cauza T-853/16: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Techniplan/Comisia	58
2017/C 022/79	Cauza T-856/16: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Rare Hospitality International/EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)	59
2017/C 022/80	Cauza T-259/16: Ordonanța Tribunalului din 14 noiembrie 2016 – Trost Auto Service Technik/EUIPO (AUTOSERVICE.COM)	60
2017/C 022/81	Cauza T-284/16: Ordonanța Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)	60
2017/C 022/82	Cauza T-361/16: Ordonanța Tribunalului din 21 noiembrie 2016 – TBWA\London/EUIPO (MEDIA ARTS LAB)	60
2017/C 022/83	Cauza T-503/16: Ordonanța Tribunalului din 14 noiembrie 2016 – Dulière/Comisia	60

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 022/01)

Ultima publicație

JO C 14, 16.1.2017

Publicații anterioare

JO C 6, 9.1.2017

JO C 475, 19.12.2016

JO C 462, 12.12.2016

JO C 454, 5.12.2016

JO C 441, 28.11.2016

JO C 428, 21.11.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la
16 septembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Juraj Sokáč**

(Cauza C-497/16)

(2017/C 022/02)

*Limba de procedură: ceha***Instanța de trimitere**

Nejvyšší soud České republiky

Partea din procedura principală

Juraj Sokáč

Întrebarea preliminară

Medicamentele, astfel cum sunt definite de Directiva 2001/83/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului, care conțin „substanțe clasificate” în sensul Regulamentului (UE) nr. 273/2004 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului pot fi considerate, în temeiul articolului 2 litera (a) din regulamentul menționat, ca fiind excluse din domeniul de aplicare al acestuia, astfel cum a reținut Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe C-627/13 și C-2/14, chiar și după ce textul dispoziției respective a fost modificat prin Regulamentul nr. 1258/2013 ⁽³⁾ și ținând seama de faptul că articolul 2 litera (a) din Regulamentul nr. 111/2005 ⁽⁴⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1259/2013 ⁽⁵⁾, supune medicamentele care conțin efedrină și pseudoefedrină regimului prevăzut de Regulamentul nr. 111/2005?

⁽¹⁾ JO 2001, L 311, p. 67.

⁽²⁾ JO 2004, L 47, p. 1.

⁽³⁾ JO 2013, L 330, p. 21.

⁽⁴⁾ JO 2005, L 22, p. 1.

⁽⁵⁾ JO 2013, L 330, p. 30.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie
2016 – AZ, Minister Finansów**

(Cauza C-499/16)

(2017/C 022/03)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

AZ, Minister Finansów

Întrebarea preliminară

Faptul de a stabili cota de TVA aplicabilă produselor de patiserie, potrivit articolului 41 alineatul (2) coroborat cu poziția 32 din anexa 3 la Legea din 11 martie 2004 privind TVA-ul (Ustawa o podatku od towarów i usług Dz. U. z 2011 r. nr 177, poziția 1054 astfel cum a fost modificată), exclusiv pe baza criteriului „data de valabilitate” sau „data de expirare” încalcă principiul neutralității taxei pe valoarea adăugată și interdicția diferenței de tratament a bunurilor în sensul articolului 98 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2016 – Caterpillar Financial Services sp. z o.o., Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Cauza C-500/16)

(2017/C 022/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Caterpillar Financial Services sp. z o.o., Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Întrebarea preliminară

În condițiile în care se ia în considerare interpretarea în materie de TVA dată de Curte în Hotărârea BGŻ Leasing, în cauza C-224/11, principiul efectivității, principiul cooperării loiale și principiul echivalenței, consacrate la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană sau orice alt principiu pertinent din dreptul Uniunii se opun dispozițiilor sau practicilor naționale în materie de TVA potrivit cărora restituirea TVA-ului excedentar perceput ca urmare a colectării TVA-ului datorat, cu încălcarea dreptului Uniunii nu este posibilă atunci când, din cauza comportamentului autorităților naționale, o persoană nu și-a putut exercita drepturile decât după expirarea termenului de prescripție a datoriei fiscale?

Recurs introdus la 26 septembrie 2016 de Francisco Javier Rosa Rodriguez împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 20 iulie 2016 în cauza T-358/16, Rosa Rodriguez/Consejería de Educación de la Junta de Andalucía

(Cauza C-509/16 P)

(2017/C 022/05)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Francisco Javier Rosa Rodriguez (reprezentant: J. Velasco Velasco, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consejería de Educación de la Junta de Andalucía

Prin Ordonanța din 8 decembrie 2016, Curtea (Camera noua) a respins recursul și l-a obligat pe domnul Rosa Rodríguez să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Polonia) la 4 octombrie 2016 – Stefan Czerwiński/Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Cauza C-517/16)

(2017/C 022/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Părțile din procedura principală

Reclamant: Stefan Czerwiński

Pârât: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Întrebările preliminare

- 1) O autoritate sau o instanță națională poate examina calificarea unei anumite prestații ca aparținând unei ramuri concrete de securitate socială, menționată la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, atunci când aceasta este recunoscută de un stat membru în cadrul unei declarații date în temeiul articolului 9 din regulamentul?
- 2) Pensia de tranziție reglementată de Legea din 19 decembrie 2008 privind pensiile de tranziție (Monitorul oficial al Republicii Polonia din anul 2015, poziția 965, cu modificările ulterioare) este o prestație pentru limită de vârstă în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 883/2004?
- 3) În cazul neaplicării principiului cumulării perioadelor de asigurare [articolul 66 din Regulamentul nr. 883/2004 și considerentul (33) al regulamentului] în cazul prestațiilor de prepensionare, se respectă în mod suficient funcția de protecție din domeniul securității sociale care rezultă din articolul 48 litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 12 octombrie 2016 – MA.T.I. SUD SpA/Società Centostazioni SpA

(Cauza C-523/16)

(2017/C 022/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: MA.T.I. SUD SpA

Pârâtă: Società Centostazioni SpA

Întrebările preliminare

- 1) Deși statele membre au posibilitatea de a impune caracterul oneros al obligației unei autorități contractante de a solicita unui ofertant să îndrepte eventualele neregularități de formă ale ofertei, cu efect de regularizare, articolul 38 alineatul 2a din Decretul legislativ nr. 163 din 2006, în versiunea în vigoare la data anunțului de participare în discuție [...], în măsura în care prevede plata unei „sanțiuni pecuniare” în cuantumul care trebuie stabilit de autoritatea contractantă („de cel puțin 1 % și de cel mult 1 % din valoarea contractului de achiziție și, în orice caz, fără a depăși 50 000 de euro, a cărei achitare este garantată de cauțiunea provizorie”), este sau nu este contrar dreptului comunitar în ceea ce privește cuantumul excesiv de ridicat și caracterul prestabilit al sancțiunii respective, care nu poate fi individualizată în raport cu situația concretă care trebuie regularizată, respectiv cu gravitatea neregularității care trebuie îndreptată?
- 2) Dimpotrivă, același articol 38 alineatul 2a din Decretul legislativ nr. 163 din 2006 (de asemenea în versiunea în vigoare la data menționată mai sus) contravine dreptului comunitar, întrucât caracterul oneros amintit al obligației unei autorități contractante de a solicita unui ofertant să îndrepte eventualele neregularități de formă ale ofertei poate fi considerat incompatibil cu principiile deschiderii maxime a pieței spre concurență, cărora le corespunde instituția menționată mai sus, cu consecința că activitatea impusă în acest scop comisiei de atribuire rezultă din îndatoririle impuse acesteia prin lege, în interesul public al urmării finalității menționate mai sus?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la
20 octombrie 2016 – Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**

(Cauza C-533/16)

(2017/C 022/08)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurentă: Volkswagen AG

Intimat: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2008/9⁽¹⁾ și dreptul la rambursarea taxei trebuie interpretate în sensul că pentru exercitarea dreptului la rambursarea TVA-ului este necesar să fie îndeplinite cumulativ două condiții:
 - i.) furnizarea de bunuri sau de servicii și
 - ii.) facturarea TVA-ului de către furnizor?

Cu alte cuvinte, o persoană impozabilă a căreia nu i s-a aplicat TVA-ul pe o factură poate solicita rambursarea taxei?
- 2) Calcularea termenului de rambursare a taxei începând dintr-un moment în care nu sunt îndeplinite toate condițiile substanțiale pentru exercitarea dreptului la rambursarea taxei este compatibilă cu principiul proporționalității sau al neutralității fiscale a TVA-ului?
- 3) În lumina principiului neutralității fiscale, dispozițiile articolului 167 și ale articolului 178 [litera] (a) din Directiva TVA trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele din cauza principală și cu condiția să fi fost îndeplinite celelalte condiții substanțiale și procedurale necesare pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, se opun unui mod de a proceda al autorităților fiscale prin care unei persoane impozabile nu i se recunoaște dreptul exercitat în termenul prevăzut, potrivit Directivei 2008/9, pentru rambursarea taxei, în cazul în care taxa este facturată de un furnizor și este achitată de acesta din urmă înainte de împlinirea termenului de decădere prevăzut de reglementarea națională?

- 4) În lumina principiului neutralității și a principiului proporționalității, care reprezintă principii fundamentale ale sistemului comun al TVA-ului, autoritățile fiscale slovace au depășit limitele necesare pentru realizarea obiectivului stabilit de Directiva TVA în cazul în care nu au recunoscut unei persoane impozabile dreptul la rambursarea taxei achitate, din cauza trecerii termenului de decădere pentru rambursare prevăzut de reglementarea națională, deși în acea perioadă persoana impozabilă nu ar fi putut să exercite dreptul la rambursare și chiar dacă taxa a fost colectată corespunzător, iar riscul de evaziune fiscală sau de neplată a fost exclus în totalitate?
- 5) Principiile securității juridice și încrederii legitime și dreptul la bună administrare în sensul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene pot fi interpretate în sensul că se opun unei interpretări a dispozițiilor reglementării naționale potrivit căreia pentru respectarea termenului de rambursare a taxei este determinant momentul emiterii deciziei administrației publice cu privire la rambursarea taxei, iar nu momentul exercitării de către o persoană impozabilă a dreptului la rambursarea taxei?

(¹) Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (JO 2008, L 44, p. 23).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la
20 octombrie 2016 – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s.r.o.**

(Cauza C-534/16)

(2017/C 022/09)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurentă: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Intimată: BB construct s.r.o.

Întrebările preliminare

- 1) Se poate reține că o procedură administrativă națională în care împrejurarea că administratorul actual al unei persoane juridice a fost administrator al unei alte persoane juridice debitoare a unei datorii fiscale neachitate este considerată, potrivit reglementării naționale, motiv pentru impunerea unei cauțiuni fiscale în cuantum de până la 500 000 EUR este compatibilă cu obiectivul articolului 273 din Directiva 2006/112/CE (¹) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, și anume combaterea fraudelor în domeniul taxei pe valoarea adăugată?
- 2) Se poate reține că o astfel de cauțiune fiscală, în cuantum de până la 500 000 EUR, precum cea care a fost impusă în procedura principală, se opune libertății de a desfășura o activitate comercială prevăzute la articolul 16, provoacă indirect declararea falimentului persoanei impozabile, este discriminatorie în sensul articolului 21 alineatul (1) și, în domeniul colectării TVA-ului, încalcă principiile *ne bis in idem* și neretroactivității prevăzute la articolul 49 alineatele (1) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

(¹) JO 2006, L 347, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 24 octombrie 2016 – DUEMMESGR SpA/Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)

(Cauza C-536/16)

(2017/C 022/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DUEMMESGR SpA

Pârâtă: Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)

Întrebările preliminare

- 1) Deși statele membre au posibilitatea de a impune caracterul oneros al obligației unei autorități contractante de a solicita unui ofertant să îndrepte eventualele neregularități de formă ale ofertei, cu efect de regularizare, articolul 38 alineatul 2a din Decretul legislativ nr. 163 din 2006, în versiunea în vigoare la data anunțului de participare în discuție [...], în măsura în care prevede plata unei „sanțiuni pecuniare” în cuantumul care trebuie stabilit de autoritatea contractantă („de cel puțin 1 % și de cel mult 1 % din valoarea contractului de achiziție și, în orice caz, fără a depăși 50 000 de euro, a cărei achitare este garantată de cautiunea provizorie”), este sau nu este contrar dreptului comunitar în ceea ce privește cuantumul excesiv de ridicat și caracterul prestabilit al sancțiunii respective, care nu poate fi individualizată în raport cu situația concretă care trebuie regularizată, respectiv cu gravitatea neregularității care trebuie îndreptată?
- 2) Dimpotrivă, același articol 38 alineatul 2a din Decretul legislativ nr. 163 din 2006 (de asemenea în versiunea în vigoare la data menționată mai sus) contravine dreptului comunitar, întrucât caracterul oneros amintit al obligației unei autorități contractante de a solicita unui ofertant să îndrepte eventualele neregularități de formă ale ofertei poate fi considerat incompatibil cu principiile deschiderii maxime a pieței spre concurență, cărora le corespunde instituția menționată mai sus, cu consecința că activitatea impusă în acest scop comisiei de atribuire rezultă din îndatoririle impuse acesteia prin lege, în interesul public al urmării finalității menționate mai sus?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 24 octombrie 2016 – Garlsson Real Estate SA, în lichidare și alții/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Cauza C-537/16)

(2017/C 022/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurenți: Garlsson Real Estate SA, în lichidare, Stefano Ricucci, Magiste International SA

Intimată: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, interpretate în lumina articolului 4 din Protocolul nr. 7 la CEDO, a jurisprudenței în această materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și a reglementării naționale, se opun posibilității de a iniția o procedură administrativă având ca obiect o faptă (comportament ilicit de manipulare a pieței) pentru care aceeași persoană a fost condamnată penal printr-o hotărâre irevocabilă?
- 2) Instanța națională poate aplica direct principiile dreptului Uniunii în legătură cu principiul *ne bis in idem*, în temeiul articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, interpretat în lumina articolului 4 din Protocolul nr. 7 la CEDO, a jurisprudenței în această materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și a reglementării naționale?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Spania) la 28 octombrie 2016 – Montte S.L./Musikene

(Cauza C-546/16)

(2017/C 022/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Montte S.L.

Pârâtă: Musikene

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE se opune unei legislații naționale precum articolul 150.4 din TRLCSP ⁽²⁾ sau unei practici de interpretare și de aplicare a acestei legislații care permite autorităților contractante să stabilească în caietul de sarcini aferent unei proceduri de atribuire deschise criteriile de atribuire aplicabile în etape eliminatorii succesive pentru ofertele care nu depășesc un punctaj minim prestabilit?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, Directiva 2014/24 menționată se opune unei legislații naționale sau unei practici de interpretare și de aplicare a acestei legislații care utilizează în cadrul procedurii deschise respectivul sistem al criteriilor de atribuire aplicabile în etape eliminatorii succesive, astfel încât în ultima etapă nu rămân suficiente oferte pentru a putea asigura o concurență reală?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare, Directiva 2014/24 menționată se opune unei clauze precum cea în litigiu, în care factorul preț este evaluat numai în cazul ofertelor care au obținut 35 din 50 de puncte în etapa privind criteriile tehnice, ca urmare a faptului că nu asigură o concurență reală sau că eludează obligația de atribuire a contractului ofertei cu cel mai bun raport calitate/preț?

⁽¹⁾ JO 2014, L 94, p. 65.

⁽²⁾ Textul codificat al Legii privind contractele de achiziții publice.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 28 octombrie 2016 – Gasorba S.L., Josefa Rico Gil și Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Cauza C-547/16)

(2017/C 022/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurenți: Gasorba S.L., Josefa Rico Gil y Antonio Ferrándiz González

Intimată: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Conform articolului 16 („Aplicarea uniformă a dreptului comunitar al concurenței”) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, Decizia [2006/446/CE ⁽²⁾] a Comisiei din 12 aprilie 2006 privind o procedură în temeiul articolului 81 din Tratatul CE (cauza COMP/B-1-382.348-Repsol C.P.P) interzice ca contractele care intră în domeniul său de aplicare să fie declarate nule de o instanță națională din cauza duratei clauzei de aprovizionare exclusivă, cu toate că acestea pot fi declarate nule din alte motive, precum impunerea de către furnizor a unui preț minim de vânzare către public în sarcina cumpărătorului (sau a revânzătorului)?»
- 2) În acest caz, se poate considera că contractele pe termen lung care intră sub incidența deciziei menționate beneficiază de o exceptare individuală în temeiul articolului 101 alineatul (3) TFUE, ținând seama de decizia respectivă?

⁽¹⁾ JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

⁽²⁾ JO 2006, L 176, p. 104.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 2 noiembrie 2016 – „WIND INNOVATION 1” EOOD, societate în lichidare/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Cauza C-552/16)

(2017/C 022/14)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „WIND INNOVATION 1” EOOD, societate în lichidare

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 176 al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune radierii obligatorii din registrul de TVA, întemeiată pe o modificare a Legii privind TVA (ZDDS) la 1 ianuarie 2007, potrivit căreia se suprimă posibilitatea lichidatorului desemnat de instanță să decidă că persoana juridică a cărei dizolvare s-a dispus prin hotărâre judecătorească rămâne înregistrată în temeiul ZDDS până la data radierii acesteia din registrul comerțului și care prevede, în schimb, că dizolvarea persoanei juridice care desfășoară o activitate comercială, cu sau fără lichidarea acesteia, este un motiv pentru radierea obligatorie din registrul de TVA?
- 2) Articolul 176 al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că se opune radierii obligatorii din registrul de TVA pe baza modificării ZDDS de la 1 ianuarie 2007, în cazurile în care, la data radierii obligatorii din registrul de TVA, persoana impozabilă îndeplinește condițiile unei noi înregistrări obligatorii în registrul de TVA, este parte în contracte în derulare și declară că nu a încetat să desfășoare o activitate economică, în măsura în care persoana impozabilă trebuie să achite efectiv taxa calculată și datorată la data radierii obligatorii, pentru a avea dreptul la deducerea TVA-ului aferent activelor existente, taxate la data radierii și care există încă la noua înregistrare? În cazul în care radierea obligatorie este admisibilă în condițiile prezentate, dreptul la deducerea TVA-ului aferent activelor existente la data noii înregistrări în scopuri de TVA și prin intermediul căreia persoana în cauză realizează sau va realiza venituri impozabile poate fi condiționat de plata efectivă a taxei către bugetul de stat sau se permite compensarea taxei calculate la radierea din registru cu cuantumul creditului fiscal constatat la data noii înregistrări în scopuri de TVA, cu atât mai mult cu cât taxa trebuie achitată de o persoană pentru care ia naștere dreptul de deducere a TVA-ului?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 2 noiembrie 2016 – „TTL” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Cauza C-553/16)

(2017/C 022/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurentă: „TTL” EOOD

Intimat: Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Întrebările preliminare

- 1) O dispoziție națională, precum cea a articolului 175 alineatul 2 punctul 3 din Codul de procedură fiscală și al asigurărilor sociale (DOPK), care impune unei societăți stabilite pe teritoriul național, care plătește venituri supuse reținerii la sursă a impozitului, obligația de plată a unor dobânzi pentru perioada cuprinsă între data expirării termenului de plată a impozitului pe venit și data la care societatea nerezidentă stabilită în alt stat membru face dovada îndeplinirii condițiilor pentru aplicarea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri încheiate cu Republica Bulgaria, chiar și în cazuri în care, potrivit convenției respective, nu se datorează impozit sau se datorează în quantum mai redus, este compatibilă cu articolul 5 alineatul (4) TUE și cu articolul 12 litera (b) TUE?

- 2) O dispoziție națională, precum cea a articolului 175 alineatul 2 punctul 3 din Codul de procedură fiscală și al asigurărilor sociale (DOPK) și o practică fiscală potrivit căreia se percep dobânzi de la societatea care plătește venituri supuse reținerii la sursă a impozitului pentru perioada cuprinsă între data expirării termenului de plată a impozitului pe venit și data la care societatea nerezidentă stabilită în alt stat membru face dovada îndeplinirii condițiilor pentru aplicarea unei convenții pentru evitarea dublei impunerii încheiate cu Republica Bulgaria și în cazuri în care, potrivit convenției respective, nu se datorează impozit sau se datorează în quantum mai redus, este compatibilă cu articolele 49, 54, 63 și 65 alineatele (1) și (3) TFUE?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 4 noiembrie 2016 –
Astellas Pharma GmbH**

(Cauza C-557/16)

(2017/C 022/16)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Astellas Pharma GmbH

Celelalte părți din procedură: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 28 alineatul (5) și articolul 29 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, la acordarea unei autorizații naționale de introducere pe piață a unui medicament generic printr-o procedură descentralizată, potrivit articolului 28 alineatul (3) din directivă, autoritatea competentă din statul membru participant nu dispune de competența autonomă de a verifica data de la care începe să curgă termenul de protecție a datelor medicamentului de referință?
- 2) În situația în care la prima întrebare se răspunde în sensul că, la acordarea unei autorizații naționale pentru introducerea pe piață, autoritatea competentă din statul membru nu dispune de competența autonomă de a verifica data de la care începe să curgă termenul de protecție a datelor medicamentului de referință:
- în cadrul contestației formulate de titularul autorizației de introducere pe piață a medicamentului de referință, o instanță din acest stat membru are totuși obligația să verifice data de la care începe să curgă termenul de protecție a datelor sau și instanța se supune aceleiași restricționări ca autoritatea statului membru respectiv?
 - cum se garantează în acest caz, în fața respectivei instanțe a statului membru, dreptul titularului autorizației de introducere pe piață a medicamentului de referință la o cale de atac efectivă, în conformitate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu articolul 10 din Directiva 2001/83, în ceea ce privește protecția datelor?
 - calea de atac referitoare la dreptul la protecție jurisdicțională efectivă include obligația instanței naționale dintr-un stat membru de a examina dacă autorizația inițială de introducere pe piață, eliberată în alte state membre, a fost acordată cu respectarea dispozițiilor Directivei 2001/83?

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO 2001, L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la
4 noiembrie 2016 – Michael Dědouch și alții/E.ON Czech Holding AG**

(Cauza C-560/16)

(2017/C 022/17)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Michael Dědouch, MUDr. Petr Streitberg, Pavel Suda

Pârâte: Jihočeská plynárenská, a.s.; E.ON Czech Holding AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I”) trebuie să fie interpretat în sensul că vizează și procedurile de examinare a caracterului rezonabil al compensației pe care trebuie să o furnizeze un acționar majoritar, ca sumă echivalentă cu valoarea titlurilor de participație, deținătorilor anteriori de titluri de participație care i-au fost transferate în urma unei decizii luate în cadrul ședințe generale a unei societăți pe acțiuni cu privire la transferul obligatoriu al celorlalte titluri de participație către acționarul majoritar respectiv (altfel spus, preluarea obligatorie a pachetelor minoritare) atunci când rezoluția adoptată în cadrul ședinței generale a societății pe acțiuni stabilește valoarea compensației rezonabile și când există o decizie judiciară care acordă dreptul la o valoare diferită a compensației care este obligatorie pentru acționarul majoritar și pentru societate în ceea ce privește temeiul dreptului acordat, precum și față de ceilalți deținători ai titlurilor de participație?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă, articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul Bruxelles I trebuie interpretat în sensul că vizează și procedura de examinare a caracterului rezonabil al compensației menționate în întrebarea anterioară?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la ambele întrebări precedente, articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul Bruxelles I trebuie interpretat în sensul că vizează și procedura de examinare a caracterului rezonabil al compensației menționate în prima întrebare?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p. 3, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 noiembrie 2016 – Saras
Energía S.A./Administración del Estado**

(Cauza C-561/16)

(2017/C 022/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Saras Energía S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare a unui stat membru care stabilește o schemă națională de obligații în ceea ce privește eficiența energetică, a cărei [formă de] concretizare principală constă într-o contribuție financiară anuală la un fond național pentru eficiență energetică creat în temeiul dispozițiilor articolului 20 alineatul (4) din Directiva nr. 2012/27/UE ⁽¹⁾ este compatibilă cu articolul 7 alineatele (1) și (9) din aceasta?
- 2) O reglementare națională care prevede posibilitatea îndeplinirii obligațiilor de economisire a energiei prin recunoașterea economiilor realizate ca o alternativă la contribuția financiară la un fond național pentru eficiență energetică este compatibilă cu articolul 7 alineatul (1) și cu articolul 20 alineatul (6) din Directiva 2012/27/UE?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, reglementarea unei astfel de posibilități alternative de îndeplinire a obligațiilor de economisire a energiei, în situația în care existența sa efectivă depinde de aspectul dacă guvernul stabilește această posibilitate în mod discreționar pe cale normativă, este compatibilă cu articolul 7 alineatul (1) și cu articolul 20 alineatul (6) din directivă?

Și, în același sens, o astfel de reglementare este compatibilă în cazul în care guvernul nu stabilește această posibilitate alternativă?
- 4) O schemă națională care supune numai întreprinderile furnizoare de energie obligațiilor de economisire a energiei, iar nu și distribuitorii, este compatibilă cu articolul 7 alineatele (1) și (4) din directivă?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, supunerea întreprinderilor furnizoare la aceste obligații, fără a stabili motivele pentru care distribuitorii de energie nu au aceleași obligații, este compatibilă cu alineatele menționate ale articolului 7?

⁽¹⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO 2012, L 315, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Eirinodikeio Lerou (Grecia) la 9 noiembrie 2016 –
Alessandro Saponaro și Kalliopi-Chloi Xylina**

(Cauza C-565/16)

(2017/C 022/19)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Eirinodikeio Lerou (Grecia)

Părțile din procedura principală

Petenți: Alessandro Saponaro și Kalliopi-Chloi Xylina

Întrebările preliminare

Într-o cauză în care se solicită încuviințarea renunțării la o moștenire prin cererea de încuviințare depusă la o instanță judecătorească elenă de către părinții unui minor cu reședința obișnuită în Italia, pentru validitatea unei prorogări de competență în sensul articolului 12 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 2201/2003 ⁽¹⁾: a) există o acceptare neechivocă a prorogării de competență de către părinți prin simpla depunere a cererii de încuviințare la instanța judecătorească elenă? b) procurorul este una dintre părțile la procedură care trebuie să accepte prorogarea de competență la

momentul depunerii cererii, luând în considerare că, în conformitate cu dispozițiile de drept elen, acesta este în temeiul legii parte într-o astfel de procedură? c) prorogarea de competență este în interesul minorului, dat fiind că acesta și părinții petenți au reședința obișnuită în Italia, în timp ce ultimul domiciliu al lui *de cuius* era în Grecia, iar moștenirea se află de asemenea în Grecia?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit)
la 10 noiembrie 2016 – Merck Sharp/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks**

(Cauza C-567/16)

(2017/C 022/20)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Recurentă: Merck Sharp

Intimat: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Întrebările preliminare

- 1) În scopul articolului 3 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente, o comunicare privind încheierea procedurii emisă de statul membru de referință în temeiul articolului 28 alineatul (4) din Directiva 2001/83/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman înainte de expirarea brevetului de bază trebuie să fie tratată ca fiind echivalentă cu o autorizație de introducere pe piață obținută, astfel încât solicitantul unui certificat suplimentar de protecție în statul membru în cauză are dreptul la depunerea unei cereri și la obținerea unui certificat suplimentar de protecție pe baza comunicării privind încheierea procedurii?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, în împrejurările prezentate în cadrul primei întrebări, lipsa unui autorizații de introducere pe piață obținute în statul membru în cauză la data depunerii cererii de certificat suplimentar de protecție în statul membru respectiv este o neregulă care poate fi remediată în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 469/2009 după acordarea autorizației de introducere pe piață?

⁽¹⁾ JO 2009, L 311, p. 67.

⁽²⁾ JO 2001, L 152, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Nürtingen (Germania) la 10 septembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Faiz Rasool

(Cauza C-568/16)

(2017/C 022/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Nürtingen

Părțile din procedura principală

Faiz Rasool, Rasool Entertainment GmbH, Staatsanwaltschaft Stuttgart

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 litera (o) din Directiva privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (Directiva 2007/64/EG) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că posibilitatea de retragere de numerar într-o sală de jocuri care face obiectul unei concesiuni, cu ajutorul cardului bancar și al unui PIN, de la un automat de retragere de numerar care este în același timp și aparat de schimb monetar, în condițiile în care operațiunea bancară și retragerea din cont sunt efectuate de către un furnizor de servicii extern („operatorul rețelei”), iar plata către client se realizează numai dacă, după ce verifică acoperirea prin soldul contului, operatorul rețelei transmite un cod de autorizare către automat, iar operatorul sălii de jocuri nu face decât să alimenteze cu numerar aparatul multifuncțional de schimb și să primească de la banca la care se administrează contul respectiv o notă de credit cu valoarea sumei ridicate este o activitate în sensul articolului 3 litera (o) din directivă, pentru care nu este necesară obținerea unei autorizații?

2. În cazul în care activitatea descrisă la prima întrebare nu este o activitate în sensul articolului (3) litera (o):

Articolul 3 litera (e) din Directiva 2007/64/CE trebuie interpretat în sensul că posibilitatea de retragere de numerar cu ajutorul unui PIN, descrisă la prima întrebare, este o activitate în sensul acestei dispoziții atunci când concomitent cu retragerea de numerar se emite un bon valoric de 20 de euro, care se decontează la departamentul de supraveghere a sălii de jocuri, pentru ca acesta să alimenteze un automat de joc cu monede?

În cazul în care activitatea descrisă la primele întrebări nu este o activitate exclusă din domeniul de aplicare al vreuneia dintre dispozițiile articolului 3 litera (o) și/sau litera (e):

3a. Punctul 2 din anexa la Directiva 2007/64/CE trebuie interpretat în sensul că activitatea operatorului sălii de jocuri, astfel cum este descrisă la prima și la a doua întrebare, este un serviciu de plată pentru care trebuie să se obțină o autorizație, deși operatorul în discuție nu administrează un cont al clientului care efectuează retragerea de numerar?

3b. Articolul 4 punctul 3 din Directiva 2007/64 trebuie interpretat în sensul că activitatea operatorului sălii de joc, descrisă la primele două întrebări, este un serviciu de plată în sensul acestei dispoziții atunci când operatorul sălii de jocuri pune acest serviciu la dispoziție în mod gratuit?

În cazul în care Curtea consideră că activitatea descrisă este un serviciu de plată pentru care trebuie să se obțină o autorizație:

4. Dispozițiile din dreptul Uniunii și Directiva privind serviciile de plată în cadrul pieței interne trebuie interpretate în sensul că se opun unei sancțiuni penale, administrate operatorului unui automat de retragere de numerar cu ajutorul unui card, într-un caz care prezintă caracteristicile din speță, atunci când automate de același fel au fost exploatate fără autorizație, în numeroase săli de joc concesionate de stat, precum și în cazinouri care au fost sau sunt concesionate și exploatate parțial de stat, iar autoritatea de autorizare sau supraveghere competentă nu ridică obiecții?

În cazul unui răspuns negativ la a patra întrebare:

5. Directiva privind serviciile de plată, principiile din dreptul Uniunii în materie de securitate și claritate juridică, precum și articolul 17 din cartă trebuie interpretate în sensul că, într-o situație cu caracteristici similare celei în discuție, acestea se opun unei practici a autorităților și instanțelor potrivit căreia se dispune că sumele în numerar pe care operatorul sălii de joc le-a primit, prin intermediul serviciului operatorului de rețea, de la clienții bancari care, cu ajutorul cardului bancar și al unui PIN, au retras/ridicat numerar și/sau bonuri valorice pentru jocul la automatele de joc trebuie alocate bugetului de stat („recuperare”), în pofida faptului că toate notele de credit corespund numai sumelor primite de clienți în numerar sau sub forma bonurilor valorice pentru jocul la automate?

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit)
la 14 noiembrie 2016 – Air Berlin plc/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Cauza C-573/16)

(2017/C 022/22)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Air Berlin plc

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- 1) Perceperea de către un stat membru a unei taxe de timbru de 1,5 % asupra cesiunii, astfel cum se enunță mai sus, în împrejurările prezentate anterior, este contrară uneia sau mai multora dintre următoarele dispoziții:
 - 1) articolul 10 sau articolul 11 din Prima directivă ⁽¹⁾;
 - 2) articolul 4 sau articolul 5 din A doua directivă ⁽²⁾; sau
 - 3) articolele 12, 43, 48, 49 sau 56 din Tratatul CE?
- 2) Răspunsul la prima întrebare este diferit în cazul în care cesiunea acțiunilor către serviciul de compensare era necesară pentru a facilita cotarea societății în cauză la o bursă de valori în același stat membru sau într-un alt stat membru?
- 3) Răspunsul la prima sau la a doua întrebare este diferit în cazul în care dreptul național al statului membru permitea unui operator al unui serviciu de compensare, în cazul în care aceasta primește aprobarea din partea autorității fiscale, să opteze pentru posibilitatea ca nicio taxă de timbru să nu fie datorată pentru cesiunea de acțiuni către un serviciu de compensare, dar, în schimb, SDRT este percepută pentru fiecare vânzare consecutivă a acțiunilor în cadrul serviciului de compensare (la cota de 0,5 % din prețul de vânzare)?

- 4) Răspunsul la a treia întrebare este diferit atunci când structura tranzacțiilor alese de către societatea în cauză implică imposibilitatea exercitării unei astfel de opțiuni?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului (JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9).

⁽²⁾ Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital (JO L 46, p. 11).

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-575/16)

(2017/C 022/23)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk, K. Walkerová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții privind cetățenia pentru exercitarea profesiei de notar, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE și
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că cerința privind cetățenia, prevăzută pentru exercitarea profesiei de notar în ordinea juridică cehă, este discriminatorie și constituie o restricție nejustificată privind libertatea de stabilire. Republica Cehă nu și-a îndeplinit, așadar, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE.

Comisia consideră că funcțiile conferite notarilor de legislația Republicii Cehe nu sunt asociate, prin natura lor, exercitării autorității publice, astfel încât condiția privind cetățenia, prevăzută în vederea accesului la profesia de notar în ordinea juridică cehă, nu poate fi justificată prin excepția prevăzută la articolul 51 TFUE.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 17 noiembrie 2016 – C. K., H. F. și minorul A. S./Republica Slovenia

(Cauza C-578/16)

(2017/C 022/24)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamanți: C. K., H. F. și minorul A. S.

Pârâtă: Republica Slovenia

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea normelor referitoare la aplicarea clauzei discreționare în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III aparține, având în vedere natura acestei dispoziții, în ultimă instanță, instanței statului membru iar aceste norme exonerează instanța ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac de obligația de a supune cauza Curții de Justiție în temeiul articolului 267 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

Cu titlu subsidiar, în cazul în care se răspunde negativ la întrebarea anterioară:

- 2) Aprecierea circumstanțelor în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III (într-o situație precum cea care face obiectul trimiterii) este suficientă pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 4 și la articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborate cu articolul 3 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 33 din Convenția de la Geneva?

În legătură cu această întrebare

- 3) Din interpretarea articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III decurge că aplicarea clauzei discreționare de către statul membru este obligatorie în vederea asigurării unei protecții efective împotriva unei încălcări a drepturilor în temeiul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în situații precum cea care face obiectul prezentei trimeri și că această aplicare interzice transferul solicitantului de protecție internațională către statul membru competent care a admis competența sa în conformitate cu acest regulament?

În cazul în care se răspunde afirmativ la întrebarea anterioară:

- 4) Clauza discreționară în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III poate constitui temeiul care să permită solicitantului de protecție internațională sau unei alte persoane în cadrul unei proceduri de transfer în sensul acestui regulament să invoce aplicarea sa, cu privire la care trebuie să aprecieze autoritățile administrative competente și instanțele statului membru sau autoritățile administrative și instanțele menționate sunt obligate să constate din oficiu circumstanțele citate?
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia

(Cauza T-279/11) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Agricultură — Zahăr — Măsuri excepționale — Aprovizionarea pieței Uniunii — Campania de comercializare 2010/2011 — Normă de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor — Încălcare suficient de gravă — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Principiul nediscriminării — Proporționalitate — Încredere legitimă — Obligația de diligență și principiul buneii administrări”)

(2017/C 022/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: T & L Sugars Ltd (Londra, Regatul Unit), Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (reprezentanți: inițial D. Waelbroeck, avocat și D. Slater, solicitor, ulterior D. Waelbroeck)

Interveniente în susținerea reclamanților: DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro Industrial, SA (Coruche, Portugalia) (reprezentant: M. Mendes Pereira, avocat), RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA (Porto, Portugalia) (reprezentant: M. Mendes Pereira) și SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (Cesena, Italia) și SFIR Raffineria di Brindisi SpA (Cesena) (reprezentanți: P. Buccarelli și M. Todino, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Demeneix, P. Rossi și N. Donnelly, ulterior P. Rossi și P. Ondrůšek, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas și C. Candat, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Sitbon și A. Westerhof Löfflerová, agenți) și Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Pitschas, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanțele l-ar fi suferit ca urmare, pe de o parte, a adoptării Regulamentului (UE) nr. 222/2011 al Comisiei din 3 martie 2011 de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2010/2011 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă (JO L 60, p. 6), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 293/2011 al Comisiei din 23 martie 2011 de stabilire a coeficientului de atribuire, de respingere a cererilor ulterioare și de încheiere a perioadei de depunere a cererilor pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii Europene cu taxă pe excedent redusă (JO L 79, p. 8), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 302/2011 al Comisiei din 28 martie 2011 de deschidere a unui contingent tarifar de import excepțional pentru anumite cantități de zahăr în anul de comercializare 2010/2011 (JO L 81, p. 8) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 393/2011 al Comisiei din 19 aprilie 2011 de fixare a coeficienților de alocare pentru eliberarea licențelor de import pentru care s-au depus cereri în perioada 1-7 aprilie 2011 pentru produse din sectorul zahărului în cadrul anumitor contingente tarifare și de suspendare a depunerii de cereri pentru astfel de licențe (JO L 104, p. 39) și, pe de altă parte, din refuzul Comisiei de a lua măsurile necesare pentru restabilirea aprovizionării cu zahăr brut din trestie de zahăr

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) T & L Sugars Ltd și Sidul Açúcares, Unipessoal Lda, pe de o parte, și Comisia Europeană, pe de altă parte, suportă propriile cheltuieli de judecată aferente excepției de inadmisibilitate soluționate prin Hotărârea din 6 iunie 2013, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia (T-279/11, EU:T:2013:299).

- 3) T & L Sugars și Sidul Açúcares suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisie și care sunt aferente fondului acțiunii.
- 4) Republica Franceză și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv cele aferente excepției de inadmisibilitate soluționate prin Hotărârea din 6 iunie 2013, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia (T-279/11, EU: T:2013:299).
- 5) DAI Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA și SFIR Raffineria di Brindisi SpA, precum și Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia

(Cauza T-103/12) (¹)

[„Răspundere extracontractuală — Agricultură — Zahăr — Măsuri excepționale — Aprovizionarea pieței Uniunii — Anul de comercializare 2011/2012 — Normă de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor — Încălcare suficient de gravă — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Principiul nediscriminării — Proporționalitate — Securitate juridică — Încredere legitimă — Obligația de diligență și principiul buneii administrări”]

(2017/C 022/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: T & L Sugars Ltd (Londra, Regatul Unit), Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (reprezitanți: inițial D. Waelbroeck, avocat, și D. Slater, solicitor, ulterior D. Waelbroeck)

Interveniente în susținerea reclamantelor: DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA (Coruche, Portugalia) (reprezentant: M. Mendes Pereira, avocat), RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA (Porto) (reprezentant: M. Mendes Pereira, avocat), Lemarco SA, (București, România), Lemarco Cristal Srl (Urziceni) și Zaharul Liesti SA (Liești) (reprezitanți: L.-I. Van de Waart și D. Gruia Dufaut, avocați) și SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (Cesena, Italia) și SFIR Raffineria di Brindisi SpA (Cesena) (reprezitanți: P. Buccarelli și M. Todino, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezitanți: inițial P. Rossi și N. Donnelly, ulterior P. Rossi și P. Ondrůšek, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezitanți: E. Sitbon și A. Westerhof Löfflerová, agenți) și Comitetul European al Producătorilor de Zahăr (CEFS) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Pitschas, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2011 al Comisiei din 30 noiembrie 2011 de deschidere, pentru anul de comercializare 2011/2012, a unei invitații permanente de participare la licitație pentru importurile de zahăr de la codul NC 1701 cu taxă vamală redusă (JO 2011, L 318, p. 4), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1240/2011 al Comisiei din 30 noiembrie 2011 de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2011/2012 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă (JO 2011, L 318, p. 9), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1281/2011 al Comisiei din 8 decembrie 2011 privind taxa vamală minimă care trebuie stabilită pentru prima invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2011 (JO 2011, L 327, p. 60), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1308/2011 al Comisiei din 14 decembrie 2011 de stabilire a coeficientului de atribuire, de respingere a cererilor ulterioare și de încheiere a perioadei de depunere a cererilor pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii Europene cu taxă pe excedent redusă în anul de comercializare 2011/2012 (JO 2011, L 332, p. 8), a Regulamentului de punere în aplicare (UE)

nr. 1316/2011 al Comisiei din 15 decembrie 2011 privind taxa vamală minimă care trebuie stabilită pentru a doua invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2011 (JO 2011, L 334, p. 16), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1384/2011 al Comisiei din 22 decembrie 2011 privind taxa vamală minimă care trebuie stabilită pentru a treia invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2011 (JO 2011, L 343, p. 33), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 27/2012 al Comisiei din 12 ianuarie 2012 privind taxa vamală minimă pentru zahăr care trebuie stabilită pentru cea de a patra invitație parțială de participare la licitație prevăzută în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2011 (JO 2012, L 9, p. 12) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 57/2012 al Comisiei din 23 ianuarie 2012 de suspendare a procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2011 (JO 2012, L 19, p. 12) și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamantele l-ar fi suferit ca urmare a adoptării acestor acte și a refuzului Comisiei de a lua măsurile necesare în vederea restabilirii aprovizionării cu zahăr brut din trestie de zahăr.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *T & L Sugars Ltd și Sidul Açúcares, Unipessoal Lda suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.*
- 3) *Consiliul Uniunii Europene, DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, Lemarco SA, Lemarco Cristal Srl, Zaharul Liești SA, SFIR – Societă Fondiaria Industriale Romagnola SpA și SFIR Raffineria di Brindisi SpA, precum și Comitetul European al Producătorilor de Zahăr (CEFS) suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 151, 26.5.2012.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Bank Refah Kargaran/Consiliul

(Cauza T-65/14) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului — Înghețarea fondurilor — Nouă includere în listă a numelui reclamantei după anularea de către Tribunal a includerii inițiale — Eroare de drept — Eroare de fapt — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proporționalitate”)

(2017/C 022/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă): Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: V. Piessevaux, M. Bishop și B. Driessen, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Aresu și D. Gauci, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește, cu titlu principal, anularea Deciziei 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 18) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 3), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă, și, cu titlu subsidiar, anularea Deciziei 2013/661 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1154/2013, în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă, începând de la 20 ianuarie 2014

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Bank Refah Kargaran suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

**Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Export Development Bank of Iran/Consiliul
(Cauza T-89/14) ⁽¹⁾**

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive împotriva Iranului — Înghetarea fondurilor — Nouă includere a numelui reclamantei după anularea de către Tribunal a includerii inițiale — Eroare de drept — Eroare de fapt — Obligația de motivare — Drepturi de apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proporționalitate — Egalitate de tratament”)

(2017/C 022/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: V. Piessevaux și M. Bishop, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Aresu și D. Gauci, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect, în principal, anularea Deciziei 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 18) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 3), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă, și, în subsidiar anularea Deciziei 2013/661 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1154/2013 în măsură în care aceste acte o privesc pe reclamantă după dată de 20 ianuarie 2014

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Export Development Bank of Iran suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Rotenberg/Consiliul**(Cauza T-720/14) ⁽¹⁾**

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei — Înghetarea fondurilor — Restricții în materie de admitere pe teritoriile statelor membre — Persoană fizică ce acordă sprijin în mod activ sau pune în aplicare acțiuni care subminează sau amenință Ucraina — Persoană fizică ce obține beneficii de pe urma acțiunilor factorilor de decizie ruși responsabili de anexarea Crimeei — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Erori vădite de apreciere — Drept de proprietate — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Dreptul la respectarea vieții private — Proporționalitate”)

(2017/C 022/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Arkady Romanovich Rotenberg (Sankt Petersburg, Rusia) (reprezentanți: inițial D. Pannick, QC, M. Lester, barrister, și M. O’Kane, solicitor, ulterior D. Pannick, M. Lester, S. Hey, H. Brunskill, solicitors, și Z. Al-Rikabi, barrister, și în final D. Pannick, M. Lester și Z. Al-Rikabi)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și B. Driessen, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea în parte, pe de o parte, a Deciziei 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 16), astfel cum a fost modificată, în primul rând, prin Decizia 2014/508/PESC a Consiliului din 30 iulie 2014 (JO 2014, L 226, p. 23), în al doilea rând, prin Decizia (PESC) 2015/432 a Consiliului din 13 martie 2015 (JO 2015, L 70, p. 47), în al treilea rând, prin Decizia (PESC) 2015/1524 a Consiliului din 14 septembrie 2015 (JO 2015, L 239, p. 157) și, în al patrulea rând, prin Decizia (PESC) 2016/359 a Consiliului din 10 martie 2016 (JO 2016, L 67, p. 37), și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 6), astfel cum a fost pus în aplicare, în primul rând, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 826/2014 al Consiliului din 30 iulie 2014 (JO 2014, L 226, p. 16), în al doilea rând, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/427 al Consiliului din 13 martie 2015 (JO 2015, L 70, p. 1), în al treilea rând, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1514 al Consiliului din 14 septembrie 2015 (JO 2015, L 239, p. 30) și, în al patrulea rând, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/353 al Consiliului din 10 martie 2016 (JO 2016, L 67, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/508/PESC a Consiliului din 30 iulie 2014, și Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 826/2014 al Consiliului din 30 iulie 2014, în măsura în care îl privesc pe domnul Arkady Romanovich Rotenberg.
- 2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO – Residencial Palladium (PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA)

(Cauza T-217/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca figurativă a Uniunii Europene PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA — Denumirea comercială națională anterioară GRAND HOTEL PALLADIUM — Motiv relativ de refuz — Utilizarea în comerț a unui semn cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 022/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Spania) (reprezentant: J.-B. Devaureix, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Residencial Palladium, SL (Ibiza, Spania) (reprezentant: D. Solana Giménez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 23 februarie 2015 (cauza R 2391/2013-2) privind o procedură de declarare a nulității între Residencial Palladium, SL și Fiesta Hotels & Resorts, SL.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fiesta Hotels & Resorts, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – ANKO/REA

(Cauza T-270/15) ⁽¹⁾

[„Clauză compromisorie — Convenție de subvenție încheiată în cadrul celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Proiect ESS — Conformitate cu stipulațiile contractuale a suspendării plăților față de reclamantă și a condițiilor de încetare a respectivei suspendări a plăților — Dobânzi de întârziere”]

(2017/C 022/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (Atena, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (reprezentanți: S. Payan Lagrou și V. Canetti, agenți, inițial asistați de O. Lytra, ulterior A. Saratsi, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită constatarea faptului că suspendarea plății, impusă de REA, a soldului contribuției financiare datorate reclamantei în temeiul executării convenției de subvenție nr. 217951, pentru finanțarea proiectului intitulat „Emergency support system”, încheiată în cadrul celui de al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013), constituie o încălcare a obligațiilor sale contractuale și a faptului că REA trebuie să plătească ANKO suma menționată, plus dobânda legală de la data comunicării acțiunii

Dispozitivul

- 1) Constată că Agenția Executivă pentru Cercetare (REA) a suspendat plata către ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias cu încălcarea punctului II.5 alineatul 3 litera d) din condițiile generale anexate la convenția de subvenție nr. 217951 pentru finanțarea proiectului intitulat „Emergency support system”, încheiată în cadrul celui de al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013).
- 2) Obligă REA să plătească ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias o sumă corespunzătoare plăților intermediare care nu ar fi trebuit să fie suspendate privind participarea acesteia din urmă la proiectul intitulat „Emergency support system”, în limitele soldului contribuției financiare disponibile la momentul suspendării lor, majorată cu dobânzi de întârziere, care încep să curgă, pentru fiecare perioadă de raportare, la expirarea termenului de plată de 105 zile după primirea rapoartelor corespunzătoare, la rata în vigoare în prima zi a lunii termenului de plată, astfel cum a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, majorată cu 3,5 puncte procentuale.
- 3) Obligă REA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – Automobile Club di Brescia/EUIPO – Rebel Media (e-miglia)

(Cauza T-458/15) (¹)

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative e-miglia — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare MILLE MIGLIA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 022/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Automobile Club di Brescia (Brescia, Italia) (reprezentanți: F. Celluprica și F. Fischetti, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Rebel Media Ltd (Wilmslow, Regatul Unit) (reprezentanți: P. Schotthöfer și F. Steiner, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 iunie 2015 (cauza R 1990/2014-5) privind o procedură de opoziție între Automobile Club di Brescia și Rebel Media

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Respinge acțiunea incidentă.
- 3) *Automobile Club di Brescia și Rebel Media Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate, fiecare, din cheltuielile de judecată ale EUIPO.*

⁽¹⁾ JO C 328, 5.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2016 – Z/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza T-532/15 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport de evaluare — Imparțialitatea Tribunalului Funcției Publice — Cerere de recuzare a membrilor completului — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă”)

(2017/C 022/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Z (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: inițial A. Placco, ulterior J. Inghelram și Á. Almendros Manzano, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 30 iunie 2015, Z/Curtea de Justiție (F-64/13, EU:F:2015:72) și prin care se solicită anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) O obligă pe doamna Z la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – Pi-Design/EUIPO – Société des produits Nestlé (PRESSO)

(Cauza T-545/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională — Cerere de extindere teritorială a protecției — Marca verbală PRESSO — Marca națională verbală anterioară PRESSO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 022/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Pi-Design AG (Triengen, Elveția) (reprezentant: M. Apelt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Elveția)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 2 iulie 2015 (cauza R 428/2014-1) privind o procedură de opoziție între Société des produits Nestlé și Pi-Design

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pi-Design AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

**Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2016 – Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO
(UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR)**

(Cauza T-561/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR — Marca Uniunii Europene verbale anterioare UNIRIOJA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 022/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Universidad Internacional de la Rioja (Logroño, Spania) (reprezentanți: C. Lema Devesa și A. Porras Fernandez Toledano, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Universidad Internacional de la Rioja (Logroño, Spania) (reprezentanți: inițial J. Diez Hochleitner Rodríguez, D. Garayalde Niño și A. I. Alpera Plazas, avocați, ulterior J Diez Hochleitner Rodríguez și D Garayalde Niño)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 iunie 2015 (cauza R 1914/2014-5) privind o procedură de opoziție între Universidad de la Rioja și Universidad Internacional de la Rioja

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Universidad Internacional de la Rioja, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 389, 23.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – Azur Space Solar Power/EUIPO (Reprezentarea unor linii și a unor cărămizi albe pe fond negru)

(Cauza T-578/15) ⁽¹⁾

[„Marcă Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă care reprezintă linii și cărămizi albe pe fond negru — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 022/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Germania) (reprezentanți: J. Nicodemus și S. Stöcker, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial E. Zaera Cuadrado, ulterior A. Folliard-Monguiral, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 iulie 2015 (cauza R 2780/2014-4), privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a unei mărci figurative care reprezintă linii și cărămizi albe pe fond negru

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Azur Space Solar Power GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – Azur Space Solar Power/EUIPO (Reprezentare a unor linii și casete negre)

(Cauza T-614/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă care reprezintă linii și casete negre — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 022/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Germania) (reprezentanți: J. Nicodemus și S. Stöcker, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Folliard Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 septembrie 2015 (cauza R 3233/2014-4) privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a unei mărci figurative care reprezintă linii și casete negre

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Azur Space Solar Power GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – Chic Investments/EUIPO (eSMOKING WORLD)

(Cauza T-617/15) ⁽¹⁾

[„*Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative eSMOKING WORLD — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare*”]

(2017/C 022/38)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Chic Investments sp. z o.o. (Poznań, Polonia) (reprezentant: K. Jarosiński, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 25 iunie 2015 (R 3227/2014-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ eSMOKING WORLD ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Chic Investments sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2016 – Tuum/EUIPO – Thun (TUUM)

(Cauza T-635/15) ⁽¹⁾

[„*Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TUUM — Marca națională figurativă anterioară THUN — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2017/C 022/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tuum Srl (San Giustino, Italia) (reprezentant: B. Saguatti, avocat)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Thun SpA (Bolzano, Italia) (reprezentanți: L. Sergi și G. Muscas, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 septembrie 2015 (cauza R 2624/2014-1) privind o procedură de opoziție între Thun și Tuum

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 3 septembrie 2015 (cauza R 2624/2014-1).
- 2) Respinge opoziția.
- 3) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielilor de judecată efectuate de Tuum Srl, atât în fața Tribunalului, cât și în fața camerei de recurs.
- 4) Thun SpA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile efectuate de Tuum, atât în fața Tribunalului, cât și în fața camerei de recurs.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2016 – Groupe Go Sport/EUIPO – Design Go (GO SPORT)

(Cauza T-703/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale GO SPORT — Mărci naționale verbale anterioare GO — Refuz parțial de înregistrare de către divizia de opoziție — Tardivitatea depunerii memoriului prin care se expun motivele acțiunii — Inadmisibilitatea acțiunii formulate în fața camerei de recurs — Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 49 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2017/C 022/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Groupe Go Sport (Sassenage, Franța) (reprezentanți: G. Arbant și E. Henry Mayer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Design Go Ltd (Londra, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2015 (cauza R 569/2015-2) referitoare la o procedură de opoziție între Design Go și Groupe Go Sport.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă Groupe Go Sport la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2016 – The Art Company B & S/EUIPO – Manifatture Daddato și Laurora (SHOP ART)

(Cauza T-735/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative SHOP ART — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară art — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 022/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: The Art Company B & S, SA (Quel, Spania) (reprezentanți: L. Sánchez Calderón și J. Villamor Muguerza, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Italia) (reprezentant: D. Russo, avocat)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Sabina Laurora (Trani, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 8 octombrie 2015 (cauza R 3050/2014-1) privind o procedură de opoziție între The Art Company B & S, pe de o parte, și Manifatture Daddato și doamna Laurora, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 8 octombrie 2015 (cauza R 3050/2014-1).
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2016 – EK/servicegroup/EUIPO (FERLI)

(Cauza T-775/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene FERLI — Cerință de claritate — Articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul la apărare — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 022/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: EK/servicegroup eG (Bielefeld, Germania) (reprezentanți: T. Müller și T. A. Müller, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 octombrie 2015 (cauza R 1233/2015-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal FERLI ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă EK/servicegroup eG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 28.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2016 – K&K Group/EUIPO – Pret A Manger (Europe) (Pret A Diner)

(Cauza T-2/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă Pret A Diner — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară PRET A MANGER — Marca națională verbală anterioară PRET — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 022/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: K&K Group AG (Cham, Elveția) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Pret A Manger (Europe) Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Edenborough, QC)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 29 octombrie 2015 (cauza R 2825/2014-5), privind o procedură de opoziție între Pret A Manger (Europe) și K&K Group

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă K&K Group AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2016 – STC/Comisia(Cauza T-355/14) ⁽¹⁾**(„Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale de trigenerare dotate cu o turbină cu gaz și mentenanța conexă — Respingerea ofertei unui ofertant — Retragerea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2017/C 022/44)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: STC SpA (Forlì, Italia) (reprezentanți: A. Marelli și G. Delucca, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial L. Di Paolo, F. Moro și L. Cappelletti, ulterior L. Di Paolo și F. Moro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: CPL Concordia Soc. coop. (Concordia Sulla Secchia, Italia) (reprezentant: A. Penta, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea, în primul rând, a Deciziei Comisiei din 3 aprilie 2014 de respingere a ofertei prezentate de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă JRC IPR 2013 C04 0031 OC privind construcția unei centrale de trigenerare dotate cu o turbină cu gaz și mentenanța acesteia (JO 2013/S 137-237146), pe situl Centrului comun de cercetare (JRC) din Ispra (Italia), în al doilea rând, a deciziei Comisiei prin care contractul a fost atribuit societății CPL Concordia, precum și a oricărui alt act conex, anterior sau ulterior acestei decizii, inclusiv a unei eventuale decizii de aprobare a contractului și, dacă este cazul, a contractului însuși, în al treilea rând, a scrisorii Comisiei din 15 aprilie 2014 prin care reclamantei i-a fost refuzat accesul la documentele aferente procedurii de cerere de ofertă și, pe de altă parte, cerere având ca obiect, cu titlu principal, obligarea Comisiei să revoce atribuirea contractului și să atribuie contractul respectiv reclamantei și, cu titlu subsidiar, în cazul în care prejudiciul nu poate fi reparat în natură, obligarea Comisiei să o despăgubească pe reclamantă pentru prejudiciul suferit

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.
- 2) Respinge concluziile CPL Concordia Soc. coop. ca fiind vădit inadmisibile.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii de măsuri provizorii.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2016 – Europower/Comisia(Cauza T-383/14) ⁽¹⁾**(„Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale de trigenerare dotate cu o turbină de gaz și mentenanța conexă — Respingerea ofertei unui ofertant — Retragerea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2017/C 022/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Europower SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: G. Cocco și L. Salomoni, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial L. Cappelletti, F. Moro și L. Di Paolo, ulterior L. Di Paolo și F. Moro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: CPL Concordia Soc. coop. (Concordia Sulla Secchia, Italia) (reprezentant: A. Penta, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Comisiei din 3 aprilie 2014 de respingere a ofertei prezentate de Europower în cadrul procedurii de cerere de ofertă JRC IPR 2013 C04 0031 OC privind construirea unei centrale de trigenerare dotate cu o turbină cu gaz și mentenanța conexă la sediul din Ispra (Italia) al Centrului Comun de Cercetare (CCR) al Comisiei (JO 2013/S 137-237146) și a atribuit contractul societății CPL Concordia, inclusiv a deciziei eventuale de aprobare a contactului și a contractului însuși, precum și a deciziei Comisiei de respingere a cererii reclamantei de a avea acces la documentele aferente cererii de ofertă și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Respinge, ca vădit inadmisibile, concluziile prezentate de CPL Concordia Soc. coop. prin care se solicită respingerea cererii de nepronunțare asupra fondului.*
- 3) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Europower SpA, inclusiv pe cele aferente procedurii de măsuri provizorii.*
- 4) *CPL Concordia suportă propriile cheltuieli de judecată, aferente prezentei proceduri și procedurii de măsuri provizorii.*

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

Ordonanța Tribunalului din 25 noiembrie 2016 – Stichting Accolade/Comisia

(Cauza T-598/15) ⁽¹⁾

[Ajutoare de stat — Vânzarea anumitor terenuri la prețuri pretins mai mici decât prețul pieței — Plângerea unui terț în fața Comisiei — Decizie prin care se constată că măsura în litigiu nu constituie un ajutor — Procedura fazei preliminare de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, al articolului 10 alineatul (1), al articolului 13 alineatul (1) și articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 privind un ajutor individual pretins ilegal — Acțiune în anulare a unui terț — Admisibilitate — Calitatea procesuală activă — Acțiune prin care se urmărește protecția drepturilor procedurale — Acțiune prin care se repune în discuție temeinicia măsurii în litigiu — Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale — Inadmisibilitate]

(2017/C 022/46)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Stichting Accolade (Drachten, Țările de Jos) (reprezentanți: H. de Boer și J. Abma, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. J. Loewenthal și S. Noë, agenți)

Obiectul

Acțiune întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei C(2015)4411 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2015 privind ajutorul de stat 34676 (2015/NN) – Țările de Jos (vânzarea de terenuri de către Municipality Harlingen la prețuri pretins mai mici decât prețul pieței), în temeiul căreia Comisia a decis că vânzarea terenurilor respective către Ludinga Vastgoed BV nu constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Stichting Accolade la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 406, 7.12.2015

Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2016 – SureID/EUIPO (SUREID)

(Cauza T-128/16) (¹)

[„**Marcă a Uniunii — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SUREID — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată**”]

(2017/C 022/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SureID, Inc. (Hillsboro, Oregon, Statele Unite) (reprezentant: B. Brandreth, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: A. Folliard-Monguiral și S. Crabbe, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 ianuarie 2016 (cauza R 1478/2015-4) privind înregistrarea semnului verbal SUREID ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă SureID, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 175, 17.5.2016.

Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2016 – Italia/Comisia

(Cauza T-147/16) (¹)

[„**Neexecutarea unei hotărâri a Curții prin care s-a constatat o năndeplinire a obligațiilor de către un stat membru — Penalitate cu titlu cominatoriu — Decizie de stabilire a cuantumului penalității cu titlu cominatoriu — Nepronunțare asupra fondului**”]

(2017/C 022/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentați: G. Palmieri, agent, și S. Fiorentino, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: B. Stromsky și D. Recchia, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei C(2016) final a Comisiei din 28 ianuarie 2016, prin care, în executarea Hotărârii din 17 noiembrie 2011, Comisia/Italia (C-496/09, EU:C:2011:740), Comisia a stabilit cuantumul penalității cu titlu cominatoriu datorate de Republica Italiană pentru semestrul 18 noiembrie 2012-17 mai 2013 și pentru semestrul 18 mai 2013-17 noiembrie 2013

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra prezentei acțiuni.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2016 – Matratzen Concord/EUIPO (Ganz schön ausgeschlafen)

(Cauza T-225/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene Ganz schön ausgeschlafen — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]

(2017/C 022/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Matratzen Concord GmbH (Köln, Germania) (reprezentant: I. Selting, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: D. Hanf și A. Graul, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24 februarie 2016 (cauza R 1234/2015-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal „Ganz schön ausgeschlafen” ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Matratzen Concord GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 232, 27.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – ED/EUIPO

(Cauza T-512/16) ⁽¹⁾

[„Funcție publică — Agent temporar — Muncă la distanță — Cerere de prelungire — Refuz — Cale de atac — Recunoaștere ulterioară a invalidității — Nepronunțare asupra fondului”]

(2017/C 022/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ED (Barcelona, Spania) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: A. Lukošiuūtė, P. Saba și D. Botis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, formulată în temeiul articolului 270 TFUE, a deciziei EUIPO din 15 ianuarie 2014 având ca obiect respingerea cererii reclamantei din 26 septembrie 2013 de a i se permite, în esență, să continue munca la distanță din Barcelona (Spania) până la restabilirea sănătății sale.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă ED la suportarea unei treimi din propriile cheltuieli de judecată.*
- 3) *Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de ED.*

⁽¹⁾ JO C 184, 16.6.2014 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-35/14 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – ED/EUIPO

(Cauza T-520/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Agent temporar — Muncă la distanță — Cerere de prelungire — Refuz — Cale de atac — Acordarea subsecventă a invalidității — Nepronunțare asupra fondului”)

(2017/C 022/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ED (Barcelona, Spania) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Lukošūtė, agent)

Obiectul

Cerere de anulare, introdusă în temeiul articolului 270 TFUE, a deciziei EUIPO din 15 ianuarie 2014 de respingere a cererii reclamantei din 26 septembrie 2013 de a fi autorizată, în principal, să continue munca la distanță din Barcelona (Spania) până la restabilirea sănătății sale și a deciziei președintelui EUIPO din 3 iunie 2014 de respingere a reclamației sale din 7 februarie 2014.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.*
- 2) *ED va suporta o treime din propriile cheltuieli de judecată.*
- 3) *Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) va suporta propriile cheltuieli de judecată precum și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de ED.*

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015 (cauză înregistrată inițial în fața Tribunalului funcției publice a Uniunii Europene sub numărul F-93/14 și transferată Tribunalului Uniunii Europene la 1.9.2016).

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2016 – Enrico Colombo și Giacomo Corinti/Comisia

(Cauza T-690/16)

(2017/C 022/52)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Enrico Colombo SpA (Sesto Calende, Italia), Giacomo Corinti (Ispra, Italia) (reprezentanți: R. Colombo și G. Turri, avocați)

Pârătă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de atribuire (referințe necunoscute), comunicată prin nota din 20 iulie 2016, ref. Ares(2016)371182, prin care Comisia Europeană, CCR– administrarea sitului Ispra, a atribuit contractul CCR/IPR/2016/C.4/0002/OC având ca obiect „[]ucrări de construcție și de întreținere a unor conducte de apă și a unor de stații de încălzire urbană/răcire la CCR din Ispra”, societății Carmet S.A.S di Fietta Graziella & C;
- anularea notei din 20 iulie 2016 ref. Ares(2016)371182 prin care Comisia Europeană, CCR – administrarea sitului Ispra, a comunicat rezultatul procedurii de cerere de ofertă;
- anularea proceselor-verbale din 13 mai 2016 și din 28 iunie 2016;
- repararea prejudiciului, cu titlu principal, în natură, în special prin intermediul declarației de nulitate, de anulare sau de ineficacitate a contractului încheiat între Comisia Europeană și Carmet S.A.S di Fietta Graziella & C la 19 august 2016, precum și prin substituirea RTI societății citate anterior în calitate de ofertant câștigător;
- repararea prejudiciului, cu titlu subsidiar, prin echivalent, până la suma de 500 000 de euro sau la suma superioară sau inferioară pe care Tribunalul o va aprecia drept adecvată, pe lângă dobânzile care s-au scurs și reevaluarea monetară la data plății.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă drept motive ale acțiunii încălcarea articolelor 105 și 107 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1), încălcarea *lex specialis* privind cererea de ofertă în discuție, încălcarea principiului egalității de tratament și a procesului echitabil, precum și abuz de putere.

Trebuie să se arate, în această privință, că oferta prezentată de ofertantul câștigător ar fi trebuit să fie exclusă întrucât nu îndeplinea condițiile privind capacitatea juridică și tehnică prevăzute de *lex specialis*.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2016 – QH/Parlamentul

(Cauza T-748/16)

(2017/C 022/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: QH (Woluwé-Saint-Pierre, Belgia) (reprezentanți: N. Lhoest și S. Michiels, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 26 ianuarie 2016 de respingere a cererii de asistență a reclamantului și, în consecință, anularea Deciziei din 12 iulie 2016 de respingere a plângerii sale și acordarea în beneficiul reclamantului a unei despăgubiri pentru prejudiciul pe care susține că l-a suferit;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe un conflict de interese, pe încălcarea dreptului la apărare, pe încălcarea principiului contradictorialității, pe încălcarea principiului egalității armelor și pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) și a articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în numirea investigatorului, pe lipsa independenței și a imparțialității investigatorului și pe încălcarea de către investigator a mandatului său.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare a unei decizii de închidere a unei anchete administrative.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare și a obligației de diligență.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a motivelor de hărțuire morală.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Government of Gibraltar/Comisia

(Cauza T-783/16)

(2017/C 022/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Government of Gibraltar (Gibraltar) (reprezentanți: M. Llamas, QC, J. Temple Lang, solicitor, F.-C. Laprèvote și C. Froitzheim, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 1 octombrie 2014 în cazul privind ajutorul de stat SA.34914(C/2013) (ex 2013/NN) – Regimul de impozitare a societăților comerciale din Gibraltar;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și a celorlalte cheltuieli efectuate de reclamant în legătură cu prezenta cerere.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, stabilind că deciziile fiscale ar putea constitui un nou ajutor, decizia contestată este afectată de erori de fapt și de drept și conține o motivare insuficientă.

În susținerea acestui motiv, reclamantul invocă următoarele: în primul rând, Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a stabilit de la bun început că, în cazul în care practica deciziilor fiscale sau deciziile fiscale individuale constituie un ajutor de stat, acestea ar fi considerate ajutor existent, în al doilea rând, Comisia a săvârșit o eroare de fapt atunci când a afirmat că articolul 42 din Income Tax Act (Legea privind impozitul pe venit) din 2010 reprezintă temeiul juridic al deciziilor fiscale și, în al treilea rând, decizia nu este suficient motivată atunci când susține că practica deciziilor fiscale constituie un nou ajutor, afirmație care este contrazisă de susținerea că practica deciziilor constituie un regim „de facto”.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată este afectată de erori de fapt și de drept și conține o motivare insuficientă.

În susținerea acestui motiv, reclamantul invocă următoarele: în primul rând, elementele necesare pentru a justifica o extindere a deschiderii unei anchete privind ajutoarele de stat lipsesc în mod vădit în speță; în al doilea rând, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de fapt atunci când a stabilit că deciziile fiscale procură un avantaj; în al treilea rând, Comisia săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de fapt atunci când a stabilit că deciziile fiscale sunt selective; în al patrulea rând, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de fapt atunci când a stabilit că deciziile fiscale sunt de natură să denatureze concurența și/sau să aibă un efect asupra comerțului intracomunitar și, în al cincilea rând, decizia contestată nu este suficient motivată.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată este afectată de erori de drept prin deturnarea anchetei inițiale a Comisiei și prin „extinderea” artificială a procedurii din Income Tax Act (Legea privind impozitul pe profit) la decizie.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – QD/EUIPO

(Cauza T-787/16)

(2017/C 022/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: QD (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei EUIPO din 4 martie 2016 de a nu adopta o decizie definitivă privind cererea formulată de reclamantă la 19 ianuarie 2016 privind o nouă reînnoire a contractului acesteia, încheiat în temeiul articolului 2 litera (f) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „Regimul aplicabil celorlalți agenți”) și de a amâna decizia definitivă privind cererea formulată de reclamantă la 19 ianuarie 2016, având ca obiect o nouă reînnoire a contractului acesteia încheiat în temeiul articolului 2 litera (f) din Regimul aplicabil celorlalți agenți în vederea unei „proceduri speciale” pentru viitor și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că încălcarea de către EUIPO a dispozițiilor pertinente ale Statutului funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare statutul) și ale Regimului aplicabil celorlalți agenți, în special anexa III la Statut, articolele 2, 8 și 53 din Regimul aplicabil celorlalți agenți și articolul 110 din Statut;
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de încredere din partea EUIPO;
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că EUIPO a încălcat principiul bunei administrări [articolul 41 alineatele (1), (2) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene];
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe un abuz de drept din partea EUIPO.
-

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – N & C Franchise/EUIPO – Eschenbach Optik (ojo sunglasses)

(Cauza T-792/16)

(2017/C 022/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: N & C Franchise Ltd (Nicosia, Cipru) (reprezitanți: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia și A. Vasilogamvrou, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eschenbach Optik GmbH (Nürnberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „ojo sunglasses” – Marca Uniunii Europene nr. 13 224 761

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 septembrie 2016 în cauza R 32/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Cutii)

(Cauza T-793/16)

(2017/C 022/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turcia) (reprezentant: T. Tsenova, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar „Cutii” – desenul sau modelul industrial comunitar nr. 002 343 244-0002

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2016 în cauza R 1143/2015-3

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității desenului sau modelului industrial comunitar nr. 002 343 244-0002 „Bobo Cornet” și
- obligarea EUIPO și a Elka Zaharieva la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Solen în cadrul procedurii în fața Tribunalului și în cadrul etapei administrative a procedurii, în special în procedura de declarare a nulității și în procedura căii de atac în fața EUIPO.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 62 și a articolului 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Ambalaje pentru cornete de înghețată)

(Cauza T-794/16)

(2017/C 022/58)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turcia) (reprezentant: T. Tsenova, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul în litigiu: desenul comunitar „Ambalaje pentru cornete de înghețată”– desenul comunitar nr. 002 343 244-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 12/09/2016 în cauza R 1144/2015-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea înregistrării desenului comunitar nr. 002343244-0001 „Bobo Cornet” și
- obligarea EUIPO și a doamnei Elka Zaharieva la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Solen în procedura în fața Tribunalului și în etapa administrativă a procedurii, în special a anulării și a procedurii de recurs în fața EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 62 din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002;

Ațiune introdusă la 16 noiembrie 2016 – Xiaomi/EUIPO – Duding Develops (MI)**(Cauza T-799/16)**

(2017/C 022/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Xiaomi, Inc. (Beijing, China) (reprezentanți: T. Raab și C. Tenkhoff, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Duding Develops, SL (Numancia de la Sagra, Spania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca figurativă „MI” – cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 13 498 423*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2016 în cauza R 337/2016-4**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea în parte a deciziei atacate, în special în măsura în care a stabilit că nu există un risc de confuzie în legătură cu:
 - „cabluri electrice; înveliș protector pentru cabluri electrice; izolator pentru cabluri [conductori]; prelungitoare electrice; cabluri electrice smălțuite; localizatori de cabluri; cabluri adaptoare (Electric -); cabluri electrice izolate; cabluri de rezistență; cabluri pentru termocupluri; cabluri metalice [electrice]; conectori pentru cabluri; cabluri de măsură; cabluri de conectare; tuburi pentru cabluri electrice; conexiune directă pentru cabluri electrice; cabluri de montaj [electric]; tub pentru cabluri electrice; canale pentru cabluri (Electric -); cutii pentru cablu (Electric -); joncțiuni de cablu pentru cabluri electrice; conectori de fire [electricitate]; fire electrice rezistente la căldură; blocuri de conexiune [cablu electric]; căști pentru utilizare în sporturi; etichete pentru identificarea cablurilor electrice; conectori pentru cablurile electrice; markeri pentru firele electrice; cabluri electrice cu izolație minerală; conectori tată pentru cabluri electrice; învelișuri protectoare flexibile pentru cabluri electrice; Modalități pentru electricitate (materiale) [fire, cabluri]; manșoane pentru joncțiunea cablurilor electrice; cutii pentru joncțiunea firelor electrice; cutii pentru ascunderea joncțiunilor de cablu; aparate, instrumente și cabluri pentru electricitate; adaptoare de curent; adaptoare de priză; conectori pentru adaptoare (Electric -); adaptoare pentru conectarea telefoanelor la căști; adaptoare de călătorie pentru prize electrice” în clasa 9 și

- „rucsacuri, rucsacuri mici, genți pentru alpiniști” în clasa 18;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2016 – Mayekawa Europe/Comisia

(Cauza T-800/16)

(2017/C 022/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mayekawa Europe NV/SA (Zaventem, Belgia) (reprezențanți: H. Gilliams and J. Bocken, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutoare de stat privind scutirea aplicabilă profitului excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Regatul Belgiei ⁽¹⁾;
- în subsidiar, anularea articolelor 2-4 din decizie;
- în orice caz, anularea articolelor 2-4 din această decizie, în măsura în care aceste articole (a) impun recuperarea de la alte entități decât entitățile care au beneficiat de o „decizie fiscală anticipată privind profitul excedentar”, astfel cum este definită în decizie, și (b) impun recuperarea unei sume egale cu scutirea fiscală a beneficiarului, fără a permite Belgiei să ia în considerare o ajustare progresivă reală efectuată de o altă administrație fiscală și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe un abuz de putere și pe lipsa motivării, în măsura în care decizia atacată pretinde existența unei scheme de ajutor.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 107 TFUE și a obligației de motivare și pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care decizia atacată afirmă că schema prezumată acordă un avantaj selectiv.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 107 TFUE și pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care decizia atacată afirmă că schema prezumată conferă un avantaj.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 107 TFUE, pe o atingere adusă încrederii legitime și principiului proporționalității, pe o eroare vădită de apreciere, pe un abuz de putere și pe lipsa motivării, în măsura în care decizia atacată obligă Belgia să recupereze ajutorul.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/1699 a Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutoare de stat privind scutirea aplicabilă profitului excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Belgia [notificată cu numărul C(2015) 9837] (JO 2016, L 260, p. 61).

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2016 – Endoceutics/EUIPO – Merck KGaA (FEMIBION)

(Cauza T-802/16)

(2017/C 022/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Endoceutics, Inc. (Quebec, Canada) (reprezentant: M. Wahlin, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Merck KGaA (Darmstadt, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „FEMIBION” – marca Uniunii Europene nr. 898 924

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 iulie 2016 în cauza R 1608/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate și pronunțarea decăderii titularului din drepturile asupra mărcii Uniunii Europene pentru „produse farmaceutice pentru întărirea sistemului imunitar, pentru menopauză, pentru menstruație, pentru tratamentul și gestionarea sarcinii, pentru prevenirea, tratamentul și gestionarea stresului, pentru prevenirea, tratamentul și gestionarea dezechilibrelor sau deficiențelor nutriționale legate de stres”;
- obligarea titularului mărcii Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul acțiunii în justiție și în procedura în fața EUIPO.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2016 – Glaxo Group/EUIPO – Celon Pharma (SALMEX)**(Cauza T-803/16)**

(2017/C 022/62)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Glaxo Group Ltd (Brentford, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Baran, S. Wickenden, Barristers, R. Jacob, E. Morris, Solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Celon Pharma S.A. (Łomianki, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culorile maro deschis/cafea și alb care cuprinde elementul verbal „SALMEX” – marca Uniunii Europene nr. 9 849 191

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 31 august 2016 în cauza R 2108/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de partea care a formulat cererea de declarare a nulității atât în procedura de opoziție, cât și în calea de atac, precum și pe cele efectuate în prezenta cauză.

Motivul invocat

- Camera de recurs a săvârșit o eroare de drept pronunțând o decizie care contravine articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, prin faptul că, în primul rând, în mod incorect a statuat că utilizarea serioasă a mărcii franceze efectuată de partea care a solicitat declararea nulității nu a fost o formă acceptabilă de utilizare, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 și că, în al doilea rând, în mod incorect a statuat că utilizarea serioasă a mărcii franceze de către partea care a solicitat declararea nulității nu a constituit o utilizare a mărcii franceze în raport cu bunurile „inhalatoare”.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2016 – LG Electronics/EUIPO (Dual Edge)**(Cauza T-804/16)**

(2017/C 022/63)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: LG Electronics, Inc. (Seul, Republica Coreea) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Dual Edge” – cererea de înregistrare nr. 14 463 178

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2/09/2016 în cauza R 832/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2016 – IPPT PAN/Comisia și REA

(Cauza T-805/16)

(2017/C 022/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Varșovia, Polonia)
(reprezentant: M. Le Berre, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană, Agenția Executivă pentru Cercetare (REA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei contestate;
- declararea faptului că prin emiterea notei de debit nr. 3241514040 (astfel cum a fost redusă prin nota de credit nr. 3233160082) Comisia a săvârșit o eroare și că suma corespunzătoare de 67 984,13 euro nu este datorată de reclamantă;
- declararea faptului că Comisia și REA trebuie să plătească reclamantei în temeiul proiectului SMART-NEST suma de 69 623,94 euro plus dobânzi calculate de la data hotărârii;
- declararea faptului că reclamanta nu trebuie să plătească daune-interese Comisiei în legătură cu proiectele KMM-NOE și BOOSTING BALTIC,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii în anulare formulate în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 47 și 43 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind accesul la justiție și la Ombudsman.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea contractelor privind proiectele KMM-NOE, BOOSTING BALTIC și SMART-NEST, precum și a legii belgiene privind contractele.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului financiar și a Regulamentului financiar delegat al Comisiei.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe abuzul de putere al Comisiei.

În susținerea acțiunii în despăgubire contractuală întemeiate pe articolul 272 TFUE, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta și-a îndeplinit obligația întemeiată pe articolul II.19.1 din contractele privind proiectele KMM NOE și BOOSTING BALTIC.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a făcut dovada celor susținute în cererile sale.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că cererea Comisiei nu a făcut în mod valabil dovada celor susținute.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu și-a executat cu bună-credință drepturile contractuale.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că daunele-interese solicitate în temeiul articolului II.30 sunt excesive și trebuie reduse în temeiul articolului 1231 din Codul civil belgian.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că trebuie efectuată o plată către reclamantă în temeiul proiectului SMART-NEST reprezentând partea restantă din rambursarea contribuției reclamantei la Fondul de Garantare.

Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2016 – MIP Metro/EUIPO – Afnor (N & NF TRADING)

(Cauza T-807/16)

(2017/C 022/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Association française de normalisation (Afnor) (La Plaine Saint-Denis, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii „N & NF TRADING” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 086 884

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 iulie 2016 în cauza R 1109/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline)

(Cauza T-810/16)

(2017/C 022/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Barmenia Krankenversicherung a.G. (Wuppertal, Germania) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Mediline” – cererea de înregistrare nr. 14 655 385

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 8 septembrie 2016 în cauza R 2437/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Vans/EUIPO – Deichmann (V)

(Cauza T-817/16)

(2017/C 022/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vans, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentant: M. Hirsch, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Deichmann SE (Essen, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitant: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea „V”) – cererea de înregistrare nr. 10 263 978

Procedura în fața EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 septembrie 2016 în cauza R 2030/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate în sensul respingerii integrale a opoziției;
- cu titlu subsidiar, modificarea deciziei atacate în sensul ca opoziția să fie respinsă și pentru produsele „piele și imitații de piele; cufere și geamantane; umbrele, umbrele de soare, bastoane; portofele; genți; rucsacuri; borsete; serviete [marochinărie]; genți pentru școlari; genți de plajă; inele de chei; borsete; portcarduri [marochinărie]” din clasa 18 și pentru produsele „îmbrăcăminte, încălțăminte, articole care servesc la acoperirea capului; curele (accesorii vestimentare); mănuși [articole de îmbrăcăminte]” din clasa 25;
- cu titlu și mai subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea normei 19 alineatele (2) și (3), precum și a normei 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 60 alineatul (1) prima teză, a articolului 63 alineatul (2), a articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, a principiului *reformatio in pejus*, precum și a dreptului de a fi ascultat.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Kik Textilien und Non Food/EUIPO – FF Group Romania (_kix)

(Cauza T-822/16)

(2017/C 022/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Kik Textilien und Non Food (Bönen, Germania) (reprezentanți: S. Körber și L. Pechan, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: FF Group Romania SRL (București, România)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „_kix” – marca Uniunii Europene nr. 12 517 901

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 septembrie 2016 în cauza R 2323/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața camerei de recurs și în prezenta cauză

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009
- încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3), coroborat cu articolul 15 din Regulamentul nr. 207/2009

Ațiune introdusă la 21 noiembrie 2016 – Kiosked Oy/EUIPO – VRT, NV van Publiek Recht (k)

(Cauza T-824/16)

(2017/C 022/69)

Limba în care a fost formulată ațiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Kiosked Oy Ab (Espoo, Finlanda) (reprezentant: L. Laaksonen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: VRT, NV van Publiek Recht (Bruxelles, Belgia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative alb-negru care cuprinde elementul verbal „K”- înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 112 969

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 septembrie 2016 în cauza R 279/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 21 septembrie 2016 din cauza R 279/2016-4 de admitere a opoziției formulate de VRT, NV van Publiek Recht și respingerea înregistrării mărcii internaționale nr. W01112969 K care desemnează Uniunea Europeană (fig.) (denumită în continuare „LOGO K”) pentru următoarele servicii din clasa 35 „Publicitate; conducerea și administrarea afacerilor; lucrări de birou” și din clasa 42 „Proiectare și dezvoltare software” și să permită înregistrarea LOGO K pentru serviciile sus-menționate;
- obligarea persoanei care a formulat opoziția la plata tuturor cheltuielilor efectuate de reclamantă în procedura de opoziție, inclusiv a cheltuielilor de reprezentare juridică, potrivit descrierii cheltuielilor pe care reclamanta trebuie să o depună în termenul prevăzut la articolul 85 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene și, în lipsa depunerii unei asemenea descrieri, conform legislației aplicabile.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 24 noiembrie 2016 – Republica Cipru/EUIPO – POCF (Pallas Halloumi)**(Cauza T-825/16)**

(2017/C 022/70)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Republica Cipru (reprezentanți: S. Malynicz, QC și V. Marsland, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF) (Latsia, Cipru)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Pallas Halloumi” – cererea de înregistrare nr. 11 180 536

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2016 în cauza R 2065/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Casasnovas Bernad/Comisia**(Cauza T-826/16)**

(2017/C 022/71)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Luis Javier Casasnovas Bernad (Santo Domingo, Republica Dominicană) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- să declare și să hotărască:
- anularea deciziei din 27 septembrie 2016 prin care contractul reclamantului a fost reziliat;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea articolului 3 alineatul (3) din decizia Comisiei din 2 martie 2011.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 85 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, întrucât autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă („AICM”) ar fi reînnoit contractul reclamantului pentru o perioadă nedeterminată, prevăzând în același timp o clauză de reziliere legată de apariția unui eveniment asimilabil unei încetări.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de sollicitudine, întrucât, în primul rând, AICM ar fi reziliat contractul reclamantului înainte de a lua o decizie cu privire la reînnoirea concediului său fără plată, în al doilea rând, aceasta ar fi acționat astfel fără a-i face măcar o primă ofertă de reîncadrare și, în al treilea rând, nici nu i-a precizat dacă existau posibilități bugetare de a-l remunera după încheierea concediului său.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 12b și 40 alineatul (1a) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, care ar fi fost săvârșită de AICM.

Acțiune introdusă la 24 noiembrie 2016 – QB/BCE

(Cauza T-827/16)

(2017/C 022/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: QB (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;
- în consecință,
- anularea Raportului de evaluare pentru perioada 2015 și a Deciziei din 15 decembrie 2015, notificată la 7 ianuarie 2016, prin care reclamantei i se refuză beneficiul unei creșteri salariale;
 - în măsura în care este necesar, anularea Deciziilor din 2 mai 2016 și din 15 septembrie 2016 prin care au fost respinse contestația administrativă și, respectiv, reclamația reclamantei;
 - obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral evaluat *ex aequo et bono* la 15 000 de euro;
 - obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea ghidului privind evaluarea și a procedurii, pe încălcarea dreptului la apărare și pe încălcarea obligației de solitudine, care ar fi fost săvârșite de pârâtă prin adoptarea raportului de evaluare pentru perioada 2015 (denumit în continuare „raportul de evaluare în litigiu”). Reclamanta invocă, în special, următoarele obiecții:
 - lipsa unui dialog și încălcarea dreptului la apărare;
 - raportul în litigiu nu ar identifica mijloacele de ameliorare și nu ar stabili obiective în sensul impus de ghidul privind evaluarea, ceea ce ar constitui o încălcare a obligației de solitudine;
 - absența intervenției unui responsabil terț.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea regulilor de obiectivitate și de imparțialitate și pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”), de care ar fi viciat raportul de evaluare în litigiu.
 - Astfel, reclamanta apreciază că circumstanțele particulare ale speței evidențiază faptul că evaluatorii, în special evaluatorii în a doua instanță, nu au fost capabili să își îndeplinească rolul în mod obiectiv și imparțial.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare vădită. Astfel, reclamanta ar fi expus elemente de probă care ar face neplauzibile aprecierile faptelor reținute în raportul în litigiu.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Decizia din 15 decembrie 2015 prin care reclamantei i-a fost refuzat beneficiul unei creșteri salariale ar avea la bază un raport de evaluare care ar fi ilegal.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea liniilor directoare din 2015 și a procedurii și pe încălcarea articolului 41 din cartă în măsura în care Decizia din 15 decembrie nu ar fi motivată, iar reclamanta nu ar fi fost ascultată în prealabil.

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2016 – CRDO Torta del Casar/EUIPO – CRDOP „Queso de la Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)

(Cauza T-828/16)

(2017/C 022/73)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Torta del Casar (Casar de Cáceres, Spania) (reprezentanți: A. Pomares Caballero și M. Pomares Caballero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Queso de La Serena” (Castuera, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care include elementele verbale „QUESO Y TORTA DE LA SERENA” – cererea de înregistrare nr. 10 486 447

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 26 septembrie 2016 în cauza R 2573/2014-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Modificarea deciziei atacate, considerând că în speță sunt îndeplinite condițiile de aplicare a motivului relativ de refuz al înregistrării prevăzut la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 510/2006;
- sau, în subsidiar, anularea deciziei atacate și
- în orice caz, obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor efectuate de reclamant (inclusiv cele aferente procedurii în fața camerei de recurs).

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 2 alineatul (2) și a articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 510/2006 coroborate cu articolul 13 alineatul (1) din același regulament și prin trimitere, în ultimul rând, de la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 510/2006 prin trimitere de la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiilor generale ale securității juridice și buneii administrări.

**Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2016 – Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/
Parlamentul**

(Cauza T-829/16)

(2017/C 022/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (Paris, Franța) (reprezentant: A. Varaut, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei D106185 a Biroului Parlamentului European din 12 septembrie 2016, notificată de domnul [X] la 26 septembrie, care declară ineligibile cheltuielile determinate de afișarea campaniei „Schengen” a MENL;

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări, care ar decurge din faptul că nici elementele dosarului, nici obiecțiile *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés* („MENL”) nu au fost aduse la cunoștința biroului Parlamentului European.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că reclamanta consideră că noțiunea „finanțare indirectă” a partidelor naționale de către partidele europene este o noțiune imprecisă, care ar fi contrară oricărei securități juridice.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că logoul care figurează pe afișul campaniei „Schengen” al MENL (denumit în continuare „logoul în litigiu”) ar reprezenta pe teritoriile naționale o campanie cu caracter exclusiv european, contrar a ceea ce ar fi reținut pârâtul atunci când a adoptat decizia a cărei anulare face obiectul prezentei acțiuni. În susținerea acestui motiv, reclamanta invocă în principal trei argumente, respectiv:
 - Campania a fost organizată de MENL singură, fără acordul sau implicarea partidelor naționale;
 - Campania și afișul ar privi o problemă de anvergură europeană, respectiv cea a Acordurilor Schengen;
 - Prin urmare, logoul în litigiu nu ar fi logoul partidelor naționale, ci logoul delegațiilor acestor partide în cadrul Parlamentului European.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta consideră că logoul în litigiu este de dimensiuni mult mai reduse decât logoul MENL. Or, jurisprudența și textele care tratează chestiunea nu ar prevedea decât sancționarea logourilor naționale de dimensiuni superioare sau echivalente celor ale logourilor europene.

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2016 – Monolith Frost GmbH/EUIPO – Dovgan (PLOMBIR)

(Cauza T-830/16)

(2017/C 022/75)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Monolith Frost GmbH (Leopoldshöhe, Germania) (reprezentați: E. Liebich și S. Labesius, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dovgan GmbH (Hamburg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „PLOMBIR”

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2016 în cauza R 1812/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în temeiul articolului 65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009;

- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.
- încălcarea obligației de motivare, astfel cum figurează la articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld (ZOOM)

(Cauza T-831/16)

(2017/C 022/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Kabushiki Kaisha Zoom (Tokyo, Japonia) (reprezentant: M. de Arpe Tejero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Leedsworld, Inc. (New Kensington, Pennsylvania, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „ZOOM” – Cererea de înregistrare nr. 11 766 111

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 septembrie 2016 în cauza R 1235/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei contestate;
- respingerea în totalitate a mărcii Uniunii Europene nr. 11 766 111 „ZOOM” pentru clasa 9;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 2 decembrie 2016 – Cipru/EUIPO – POCF (COWBOYS HALLOUMI)

(Cauza T-847/16)

(2017/C 022/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Cipru (reprezentați: S. Malynicz, QC, și V. Marsland, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF) (Latsia, Cipru)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă color care cuprinde elementele verbale „COWBOYS HALLOUMI” – cererea de înregistrare nr. 11 281 375

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2016 în cauza R 2781/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Techniplan/Comisia

(Cauza T-853/16)

(2017/C 022/78)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Techniplan (Roma, Italia) (reprezentanți: R. Giuffrida și A. Bonavita, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea încălcării articolului 265 TFUE de către Comisia Europeană, în măsura în care nu a luat poziție față de cererea transmisă de Techniplan printr-o scrisoare formală de punere în întârziere;
- impunerea obligației de a face prevăzute la articolul 266 TFUE și a unei sume cu titlu de despăgubiri pentru fiecare zi de întârziere în executare, precum și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor cu procesul.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta este o societate de inginerie, căreia i s-au adjudecat o serie de proiecte în țări africane (Controlul și supravegherea lucrărilor de planificare și de asfaltare a străzii Banikoara-Kandi, în Benin, Controale asupra lucrărilor pe strada RN32 Ouallah-Miringoni, în Comore, Supravegherea lucrărilor de întreținere obișnuită pe străzile asfaltate la Anjouan și Moheli în Comore, Supravegherea și controlul lucrărilor de întreținere obișnuită Grande Comores, în Comore, Controlul și supravegherea lucrărilor de construcție ale străzii naționale nr. 1 Kinkala-Mindouli, în Congo, și Controlul și supravegherea lucrărilor de planificare și de asfaltare a străzii Bouar-Fambélé, în Republica Centrafricană, și Pregătirea și monitorizarea lucrărilor în cadrul PA PNDS, în Republica Democrată Congo).

Reclamanta precizează în această privință că toate aceste proiecte au fost finalizate și verificate de ordonatori de credite naționali, facturile corespunzătoare au fost plătite și aprobate de organele Comisiei Europene, finanțatoare a proiectelor. Cu toate acestea, într-un mod neașteptat, facturile au început să fie achitate doar în parte. Potrivit reclamantei, Comisia a aplicat chiar o sancțiunea neprecizată suficient în favoarea Fondului European de Dezvoltare, fără să se formuleze o obiecție precisă. În fapt, însăși Comisia Europeană este cea care procedează la compensarea arbitrară a creditelor invocate de Techniplan cu pretinse debite insuficient precizate.

Față de astfel de măsuri, reclamanta a trimis o scrisoare formală de punere în întârziere în temeiul articolului 265 TFUE, invitând Comisia Europeană să emită un act sau să ia poziție în mod oficial cu privire la cererea sa de plată și la natura reală a sancțiunilor aplicate.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta arată că organele competente ale Comisiei Europene au acționat cu încălcarea principiilor securității juridice și transparenței. Această împrejurare ar fi prejudiciat grav situația subiectivă a Techniplat, care ar fi în schimb titulară a unei încrederi legitime de a cunoaște cu certitudine, în orice moment și situație, care sunt drepturile și obligațiile garantate deopotrivă de dispozițiile ordinii europene.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Rare Hospitality International/EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)

(Cauza T-856/16)

(2017/C 022/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Florida, Statele Unite) (reprezentant: I. Lázaro Betancor, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „LONGHORN STEAKHOUSE” – cererea de înregistrare nr. 13 948 682

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2016 în cauza R 2149/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea principiilor egalității de tratament și al bunei administrări.
-

Ordonanța Tribunalului din 14 noiembrie 2016 – Trost Auto Service Technik/EUIPO (AUTOSERVICE.COM)

(Cauza T-259/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/80)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Ordonanța Tribunalului din 29 noiembrie 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)

(Cauza T-284/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/81)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Ordonanța Tribunalului din 21 noiembrie 2016 – TBWA\London/EUIPO (MEDIA ARTS LAB)

(Cauza T-361/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/82)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 314, 29.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 14 noiembrie 2016 – Dulière/Comisia

(Cauza T-503/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/83)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 4.5.2013 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene cu numărul F-15/13 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO